

Δεξικό-121

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΕΣΧΗ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΚΑΙ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ
«ΜΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ»

**«81 год нашей Общей Великой
Победе - Движение Сопротивления
//// 81 χρόνια από την Κοινή Μεγάλη
Νίκη μας – Το Κίνημα Αντίστασης» !!!**

**ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ !!! – ΧΡΙΣΤΟΣ
ΑΝΕΣΤΗ !!!**

***НЕ ЗАБУДЕМ, ПОМНИМ И ЧТИМ !!!
ΔΕΝ ΞΕΧΝΟΥΜΕ, ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ &
ΤΙΜΟΥΜΕ !!!***

***9 мая – День нашей Общей Великой
Победы***

***9 Μαΐου – Ημέρα της Μεγάλης Κοινής μας
Νίκης***

Это общая победа наших народов, наших миров, за свободу, за справедливость, за национальную независимость, за духовную самодостаточность, за сохранение своих традиций, за огораживание человеческого достоинства, за торжество истины и правды !!!

Πρόκειται για κοινή νίκη των λαών μας για ελευθερία, για εθνική ανεξαρτησία, για πνευματική αυτάρκεια, αυτοπροσδιορισμό, για περιφρόνηση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας !!! Πρόκειται για τη νίκη του ανθρωπισμού και της αρετής, για επικράτηση της ιστορικής αλήθειας και ιστορικής δικαιοσύνης !!!

Сохранение исторической памяти – крайне важная задача каждого народа, обеспечивающая его жизнедеятельность, жизнеспособность, сохранение национальной идентичности, самосознания, национальных традиций, передачи будущему поколению эстафеты преемственности.

Η διατήρηση της ιστορικής μνήμης αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση για τη βιωσιμότητα και ανάπτυξη εθνών και κοινωνιών, για τη διατήρηση της εθνικής ταυτότητας και την κληροδότηση της παράδοσης στις επόμενες γενεές.

Сегодня мы чествуем замечательную дату, 81-летие нашей общей Победы, Победы всего прогрессивного человечества над фашизмом и тоталитаризмом, это Победа народов за самоопределение, за самодостаточность, за сохранение человеческого достоинства, это Победа гуманизма и добродетели.

Τιμούμε την Επέτειο των χρόνων της Νίκης κατά του φασισμού, του απολυταρχισμού, της μισαλλοδοξίας, του σκοταδισμού. Πρόκειται για κοινή νίκη των λαών για ελευθερία, ανεξαρτησία, αυτάρκεια, αυτοπροσδιορισμό. Πρόκειται για τη νίκη του ανθρωπισμού και της αρετής.

Исконно связаны историко-духовно-культурными многовековыми узами, единоверные российский и греческий народы всегда находились на одной стороне баррикад. Нас объединяет общая вера, общая ментальность, общее мировоззрение, миропонимание, общий подход к жизни, в основе которого лежат такие понятия, как альтруизм, любовь, добродетель, гуманизм. Так и во Второй Мировой Войне наши народы воевали вместе против фашизма, против тоталитаризма, за свою свободу, за самоопределение, за

самодостаточность, за сохранение человеческого достоинства.

Οι δύο ομόδοξοι λαοί, Έλληνες και Ρώσοι, τους οποίους συνδέουν κοινές σελίδες ιστορίας, κοινή ιστορική, πνευματική, πολιτιστική συγγένεια-εγγύτητα, κοινή κοσμοθεωρία, αντιμετώπιση του κόσμου, νοοτροπία, που βασίζεται στις αρχές του ανθρωπισμού, της αρετής, της προόδου, της αγάπης, της αρετής, πάντα πορεύονταν μαζί. Έτσι και στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο βρέθηκαν, ως σύμμαχοι, στην ίδια πλευρά των οδοφραγμάτων, πολέμησαν από κοινού τον κοινό εχθρό, το φασισμό, τον απολυταρχισμό.

Гучи войны и насилия давно тлеются над Европой, а уже многие европейские народы стонут, находясь во власти тоталитарных режимов. Захват Албании войсками Муссолини в 1939 г. наглядно свидетельствовал о притязаниях фашистской Италии на Восточное Средиземноморье и на Балканы. После этого начинается кампания по запугиванию Греции, кульминацией которой стал подрыв греческого контрминоносца "Элли" 15 августа 1940 г. в порту острова Тинос.

Τα βαριά σύννεφα του πολέμου έχουν από καιρό τυλίξει την Ευρώπη. Πολλοί ευρωπαϊκοί λαοί στενάζουν κιόλας κάτω από τη μπότα του φασιστικού άξονα. Η κατάληψη της Αλβανίας από τον Μουσολίνι το 1939 αποκαλύπτει τα επεκτατικά ιταλικά σχέδια στην Ανατολική Μεσόγειο και στα Βαλκάνια. Από τότε αρχίζει μια σειρά εκφοβισμών της Ιταλίας προς την Ελλάδα με αποκορύφωμα τον τορπιλισμό του ελληνικού αντιτορπιλικού «Έλλη» στις 15 Αυγούστου 1940 στο λιμάνι της Τήνου.

28 октября 1940 г. Италия предъявляет греческому правительству ультиматум, в котором требует свободного передвижения по территории Греции итальянско-фашистских войск. Это приводит к патриотическому подъему в Греции: нация сплачивается в своей решимости дать отпор итальянскому фашизму. В этих условиях греческий премьер-министр, диктатор Иоаннис Μεταξас, несмотря на личную симпатию к режиму Муссолини, вынужден отвергнуть итальянский ультиматум, тем самым выразив желание нации. Своим героическим «нет» греческий премьер Μεταξас, установившийся в 1936 году военную диктатуру, препятствующую любым демократическим изменениям в стране, за считанные часы стал олицетворяться с отказом свободолюбивого рода эллинов

Το τελεσίγραφο της 28^{ης} Οκτωβρίου, με το οποίο η Ιταλία ζητά την ελεύθερη δίοδο των στρατευμάτων της από το ελληνικό έδαφος,

απορρίπτεται από τον τότε πρωθυπουργό Ιωάννη Μεταξά. Με το ηρωικό του όχι ο Έλληνας πρωθυπουργός, δικτάτορας Ιωάννης Μεταξάς, που είχε συνδέσει το όνομά του με ένα κατάπτυστο «όχι» προς κάθε τι το δημοκρατικό, ξαφνικά γινόταν ο άνθρωπος, που είχε πει το ένδοξο «Όχι» στους Ιταλούς φασίστες.

Греческий народ смело и мужественно воспринимает сообщения о начале военных действий. Ни капли страха, ни капли волнения. Утром 28 октября 1940 г. народ выходит на улицы, сообщения о войне придают силы греческой нации, делают ее еще решительнее и сплоченнее. Вступив во Вторую Мировую Войну 28 октября 1940 года, греческий народ проявил неожиданно для всех необычайный героизм, мужество, упор фашистскому натиску.

Είναι αξιοθαύμαστος ο τρόπος, με τον οποίο σύσσωμος ο ελληνικός λαός αντιδρά στην είδηση του πολέμου που ξεχύνεται στους δρόμους το πρωί της 28^{ης} Οκτωβρίου. Δεν διακρίνεται ούτε φόβος ούτε απόγνωση στα πρόσωπα του κόσμου, μονάχα αποφασιστικότητα και θάρρος

Греко-итальянская война длится 216 дней – с 28 октября 1940 г. по 31 мая 1941 г. Первые 160 дней отмечены победами греческой армии над итальянскими войсками. Затем 5 апреля 1941 г. в войну вступает Германия, и в течение 25 дней греческие войска при поддержке ограниченного контингента английских войск оказывают героическое сопротивление превосходящим силам итало-германских агрессоров. К 30 апреля 1941 г. сопротивление было сломлено на большей части территории Греции, за исключением Крита, который еще 31 день остается последним оплотом сопротивления на греческой территории.

Η ελληνοϊταλικός πόλεμος διαρκεί 216 ημέρες, από τις 28 Οκτωβρίου 1940 έως τις 31 Μαΐου 1941. Οι πρώτες 160 ημέρες καλύπτουν το νικηφόρο πόλεμο του ελληνικού στρατού εναντίον του ιταλικού. Στη συνέχεια, και συγκεκριμένα στις 5 Απριλίου 1941, στον πόλεμο εισχωρεί η Γερμανία. 25 ημέρες καλύπτουν την ηρωική άμυνα των Ελλήνων στρατιωτών, με τη συμμετοχή και μερικών αγγλικών μονάδων, απέναντι στις συνδυασμένες επιθέσεις της Ιταλίας και της Γερμανίας (μέχρι τις 30 Απριλίου 1941). Οι επόμενες 31 ημέρες καλύπτουν την ύστατη τακτική αντίσταση των Ελλήνων, μαζί με αγγλικές μονάδες, κατά των γερμανικών δυνάμεων στην Κρήτη.

6 апреля 1941 г. в войну против Греции вступают германские войска,

которые накануне подавили югославское сопротивление. Греческая армия, защищавшая греко-болгарскую границу, оказывается окружена и после героического сопротивления отступает. Правительство и король покидают страну, а военное руководство Греции (Цолакоглу) 24 апреля 1941 г. капитулирует. Греческое сопротивление продолжается на Крите до конца мая 1941 г., что сдерживает реализацию планов гитлеровской Германии по нападению на Советский Союз.

Στις 6 Απριλίου 1941 η Γερμανία, συντρίβοντας ταυτόχρονα τη γιουγκοσλαβική αντίσταση, κτυπά την Ελλάδα. Ο ελληνικός στρατός, που υπερασπιζόταν τα μακεδονικά οχυρά στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα, περικυκλώνεται και μετά από ηρωική αντίσταση αναγκάζεται να υποκύψει. Μπροστά στην προέλαση των γερμανικών στρατιών η κυβέρνηση και ο βασιλιάς εγκαταλείπουν τη χώρα, ενώ η στρατιωτική ηγεσία (Τσολάκογλου) συνθηκολογεί στις 24 Απριλίου 1941. Η αντίσταση των Ελλήνων κρατά ακόμη στην Κρήτη ως το Μάιο του 1941. Η αντίσταση στην Κρήτη προκαλεί την καταστροφή εκλεκτών γερμανικών δυνάμεων και ο Χίτλερ αναγκάζεται να αναβάλει για ζωτικό χρονικό διάστημα την επίθεση κατά της Σοβιετικής Ένωσης.

Греки во Второй Мировой Войне

Греция была единственной страной, во время Второй Мировой Войны, которая была вынуждена воевать одновременно с армиями четырех государств:

Албании

Италии

Германии

Болгарии

ДЛИТЕЛЬНОСТЬ СОПРОТИВЛЕНИЯ (в днях)

Греция 219

Норвегия 61

Франция 43 (сверхдержава эпохи)

Польша 30

Бельгия 18

Голландия 4

Югославия 3

Чехословакия 0

Люксембург 0

Дания 0 (датчане сдались мотоциклисту Гитлера, который привез послание Датскому королю о проходе нацистской армии. Датский король, чтобы показать своё подчинение, передал свою корону мотоциклисту, чтобы тот отвез ее в Берлин к Гитлеру ...)

Четвертый слайд

ОБЩИЕ ПОТЕРИ СРЕДИ СИЛ ОККУПАНТОВ, ВЫЗВАННЫЕ ГРЕКАМИ

Албанцы 1.165

Итальянцы 8.000

Болгары 25.000

Немцы 50.000

Пятый слайд

ОБЩИЕ ПОТЕРИ ПОЧИСЛУ ЖЕРТВ В ПРОЦЕНТАХ ОТ ОБЩЕГО НАСЕЛЕНИЯ СТРАНЫ

Греция 10%

Советский Союз 10 %

Голландия 2,2 %

Франция 2 %

Польша 1,8 %

Югославия 1,7 %

Бельгия 1,5 %

**Οι Έλληνες στο Β' Παγκόσμιο
Πόλεμο**

Η Ελλάδα, κατά τη διάρκεια του Β' ΠΠ, ήταν η μόνη χώρα που αναγκάστηκε να αντιμετωπίσει τους στρατούς τεσσάρων χωρών ταυτόχρονα:

Αλβανία

Ιταλία

Γερμανία

Βουλγαρία

ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ (σε ημέρες)

Ελλάδα 219

Νορβηγία 61

Γαλλία 43 (η υπερδύναμη της εποχής)

Πολωνία 30

Βέλγιο 18

Ολλανδία 4

Γιουγκοσλαβία 3

Τσεχοσλοβακία 0

Λουξεμβούργο 0

Δανία 0 (οι Δανοί παραδόθηκαν σ' ένα μοτοσικλετιστή του Hitler που μετέφερε αίτημα του Hitler στο Δανό βασιλιά για διέλευση του Ναζιστικού

στρατού. Ο Δανός βασιλιάς για να δείξει την υποταγή του, παράδωσε το Στέμμα του στο μοτοσικλετιστή για να το πάει στο Βερολίνο και στο Hitler)

ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΠΡΟΚΛΗΘΕΙΣΕΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

- Αλβανοί 1165
- Ιταλοί 8000
- Βούλγαροι 25.000
- Γερμανοί 50.000

ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΣΕ ΠΟΣΟΣΤΟ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

- Ελλάδα 10%
- Σοβιετική Ένωση 10 %
- Ολλανδία 2,2%
- Γαλλία 2%
- Πολωνία 1,8%
- Γιουγκοσλαβία 1,7%
- Βέλγιο 1,5%

Выдержки о греках

«Ради исторической правды я должен признать, что только греки, из всех противников, повстречавшихся на нашем пути, сражались с исключительным мужеством и нарочитым пренебрежением к смерти».

Адольф Гитлер

(Из его речи в Рейхстаге 4 мая 1941 года)

«Боюсь, что слово героизм несколько не передаёт всю смелость и самопожертвования греков, которые явились определяющим фактором для победного исхода общих усилий народов, во время Второй мировой войны, во имя человеческой свободы и достоинства. Если бы не мужество греков и их смелость, исход Второй мировой войны был бы непредсказуемым».

Уинстон Черчилль

(Перефразированные высказывания из его речи в Британском Парламенте 24 апреля 1941 года)

«До сегодняшнего дня мы привыкли говорить, что греки воюют как герои. Теперь мы будем говорить: Герои воюют как греки».

Уинстон Черчилль

(Из его речи на ББС в первые дни греко – итальянской войны)
«Я сожалею, что я стар и не проживу столь долго, чтобы

поблагодарить греков, сопротивление которых было решающим во Второй мировой войне»

Иосиф Сталин

(Из его речи на радиостанции Москвы 31 января 1943 года, после победы под Сталинградом и капитуляции 6 немецкой армии под командованием Фон Паулюса)

Одиннадцатый слайд

«Если русским и удалось переломить сопротивление на подходах к Москве, чтобы остановить и развернуть немецкое наступление, этим они обязаны грекам, которые задержали немецкие подразделения, в тот момент, когда они могли поставить нас на колени».

Георгий Константинович Жуков

(Маршал советской армии: отрывки из его воспоминаний о Второй мировой войне)

«Независимо от того, что скажут будущие историки, сейчас мы можем сказать, что Греция преподнесла незабываемый урок Муссолини, что явилось толчком к революции в Югославии, что задержала немцев на континенте и на Крите на шесть недель, что перевернуло хронологический порядок всех планов Высшего Немецкого Командования и таким образом спровоцировало общий поворот всего хода войны и мы победили».

Сэр Роберт Энтони Иден

Министр Иностранных дел Великобритании 1940-1945 гг.,
Премьер-министр Британии 1955-1957 гг.

(Перефразированные высказывания из его речи в Британском Парламенте 24/09/1942)

«Это не будет преувеличением, если я скажу, что Греция сорвала все планы Германии и вынудила ее отсрочить нападение на Россию на 6 недель. Я не могу себе представить, каково было бы положение Советского Союза без Греции».

Сэр Харольд Леофрик Джордж Александер

(Генерал Британской армии во время Второй мировой войны -
Перефразированные высказывания из его речи в Британском Парламенте 28 октября 1941 г.)

«Я не в состоянии передать всю глубину благодарности, которую я испытываю к героическому сопротивлению народа и руководства Греции».

Шарль де Голь

(Из его речи во французском Парламенте после окончания Второй мировой войны)

«Греция – это символ измученной, истекающей кровью, но живой Европы. Никогда еще поражение не было так бесценно для тех, кто его потерпел».

Морис Шуман

Министр Иностранных дел Франции 1969-1973 гг., член
Французской академии 1974 г.

(Из сообщения, переданного ББС Лондона, поработенным народам Европы 28 апреля 1941 г., в день, когда Гитлер захватил Афины, после шести месяцев войны с Муссолини, и шести недель против Гитлера)

«Вы воевали практически безоружные и победили их, маленькие - против больших. Мы вам благодарны, потому что Вы нам дали время, чтобы отстоять свое отечество. Как россияне и как люди - мы благодарны Вам».

(Радиостанция Москвы в день нападения Германии на СССР)
«Война с Грецией показала, что ничего не может быть предсказуемым в войне и что нас всегда предостерегают неожиданности»

Бенито Муссолини

(Из его речи 10/5/1941)

«28 октября 1940 года Греции было дано три часа, чтобы решить, война или мир, но даже если бы им было дано три дня, или три недели, или три года ответ был бы тот же. Греки на протяжении веков учили нас достоинству. Когда весь мир потерял всякую надежду, греки осмелились усомниться в непобедимости немецкого чудовища, противопоставив ему гордый дух свободы».

Франклин Д. Рузвельт

Президент США 1933-1945

Героические усилия греков ... против нападения Германии, после оглушительной победы над итальянцами, в их попытке войти на греческую землю, переполнили сердца американцев восторгом и восхищением.

Франклин Д. Рузвельт

Президент США 1933-1945

10 апреля 1941 года, после подписания капитуляции Греции перед Германией, сдаются северные форты Греции.

Немцы, выражая свое восхищение греческим солдатам, заявили, что они имеют честь и гордятся тем, что имеют своим противником такую армию, и попросили, чтобы греческий офицер сделал боевой осмотр немецкой армии в знак признания и уважения.

Греческий флаг был спущен только после отхода греческой армии
Двадцать первый слайд.

Один немецкий офицер военно-воздушных войск заявил командующему подразделения Восточной Македонии, майору Деде,

что греческая армия была единственной армией, которую не
страшили Стукасы, не вызывали у нее паники.
«Ваши солдаты» - сказал он, - «не бежали в панике, как это
случалось во Франции и Польше, но они стреляли нам в ответ»

«ΠΟΤΟΜΥ ЧТО МЫ, В ОТЛИЧИЕ ОТ ВАРВАРОВ,
НИКОГДА НЕ СЧИТАΕΜΣЯ ЧΙΣΛΟΜ ΠΡΟΤΙΒΝΙΚΑ В ΒΟΙΟ»
- ЭСХИЛ
(отец трагедии)

Αποσπάσματα για τους
Έλληνες

- "Χάριν της ιστορικής αλήθειας πρέπει να επιβεβαιώσω
ότι μόνο οι Έλληνες, απ' όλους τους αντιπάλους που μας
αντιμετώπισαν, πολέμησαν με το μεγαλύτερο θάρρος και
περισσότερο αψήφισαν το θάνατο.."

Adolph- Hitler

(Από ομιλία του στο Reichstag στις 4 Μαΐου 1941)

- «Η λέξη ηρωϊσμός φοβάμαι ότι δεν αποδίδει στο ελάχιστο
τις πράξεις αυτοθυσίας των Ελλήνων, οι οποίες ήταν ο
καθοριστικός παράγοντας

για τη νικηφόρα έκβαση της κοινής προσπάθειας των
εθνών, κατά τη διάρκεια του Β' ΠΠ, για την ανθρώπινη
ελευθερία και την αξιοπρέπεια. Εάν δεν ήταν η ανδρεία
των Ελλήνων και το θάρρος τους, η έκβαση του Β' ΠΠ θα
ήταν ακαθόριστη."

Winston Churchill

(Παραφρασμένο από μια από τις ομιλίες του στο βρετανικό
Κοινοβούλιο στις 24 Απριλίου 1941)

- Μέχρι τώρα συνηθίζαμε να λέμε ότι οι Έλληνες πολεμούν σαν ήρωες.
Τώρα θα λέμε: Οι ήρωες πολεμούν σαν Έλληνες.«

Winston Churchill

(Από μια ομιλία στο BBC στις πρώτες ημέρες του ελληνο-ιταλικού
πολέμου)

"Λυπάμαι επειδή γερνώ και δεν θα ζήσω πολύ
για να ευχαριστήσω τους Έλληνες, των οποίων
η αντίσταση ήταν αποφασιστική για το Β' ΠΠ."

Joseph Stalin

(Από μια ομιλία στο ραδιοσταθμό της Μόσχας στις 31 Ιανουαρίου 1943 μετά από τη νίκη του Stalingrad και τη συνθηκολόγηση της 6ης γερμανικής στρατιάς υπό τον στρατηγό Von Paulus).

"Εάν οι ρώσοι κατόρθωσαν να προβάλουν αντίσταση στην είσοδο της Μόσχας για να σταματήσουν και να αποτρέψουν το γερμανικό χείμαρρο, το οφείλουν στους Έλληνες, οι οποίοι καθυστέρησαν τις γερμανικές μεραρχίες, την ώρα που θα μπορούσαν να μας κάνουν να γονατίσουμε."

Georgy Constantinovich Zhoukov

(Στρατηγός του σοβιετικού στρατού: Απόσπασμα τα απομνημονεύματά του για το Β' ΠΠ)

"Ανεξάρτητα από αυτό που οι μελλοντικοί ιστορικοί θα πουν, αυτό που μπορούμε να πούμε τώρα, είναι ότι η Ελλάδα έδωσε στο Mussolini ένα αξέχαστο μάθημα, ότι ήταν το κίνητρο για την επανάσταση στη Γιουγκοσλαβία, ότι κράτησε τους Γερμανούς στην ηπειρωτική χώρα και στην Κρήτη για έξι εβδομάδες, ότι ανέτρεψε τη χρονολογική σειρά όλων των σχεδίων της Γερμανικής Ανώτατης Διοίκησης και έφερε έτσι μια γενική αντιστροφή ολόκληρης της πορείας του πολέμου και νικήσαμε."

Sir Robert Antony Eden

Υπουργός Πολέμου και Εξωτερικού της Μεγάλης Βρετανίας 1940-1945, Πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρετανίας 1955-1957 – παράφραση από μια ομιλία του στο βρετανικό Κοινοβούλιο 24/09/1942)

"Δεν θα ήταν υπερβολή να πω ότι η Ελλάδα ανέτρεψε τα σχέδια της Γερμανίας στην ολότητά τους και την ανάγκασε να αναβάλει την επίθεση στη Ρωσία για

έξι εβδομάδες. Αναρωτιόμαστε ποιά θα ήταν θέση της Σοβιετικής Ένωσης χωρίς την Ελλάδα."

Sir Harold Leofric George Alexander

(Βρετανός στρατηγός κατά τη διάρκεια του Β' ΠΠ – παράφραση από μια ομιλία του στο βρετανικό Κοινοβούλιο στις 28 Οκτωβρίου 1941)

"Είμαι ανίκανος να δώσω το κατάλληλο εύρος της ευγνωμοσύνης που αισθάνομαι για την ηρωϊκή

αντίσταση του λαού και των ηγετών της Ελλάδας."

Charles de Gaul

(Από μια ομιλία του στο γαλλικό Κοινοβούλιο μετά από το τέλος του Β' ΠΠ).

"Η Ελλάδα είναι το σύμβολο της βασανισμένης, ματωμένης αλλά ζωντανής Ευρώπης. Δεν ήταν ποτέ μια ήττα τόσο αξιότιμη για εκείνους που την υπέστησαν."

Maurice Schumann Υπουργός Εξωτερικών της Γαλλίας 1969-1973, μέλος της γαλλικής ακαδημίας 1974

(Από ένα μήνυμα που απηύθυνε από το BBC του Λονδίνου στους υποδουλωμένους λαούς της Ευρώπης στις 28 Απριλίου 1941, η ημέρα που ο Hitler κατέλαβε την Αθήνα μετά από έξι μηνών πόλεμο ενάντια στο

Mussolini και έξι εβδομάδες ενάντια στο Hitler).

"Πολεμήσατε άοπλοι και νικήσατε, μικροί ενάντια σε μεγάλους. Σας οφείλουμε ευγνωμοσύνη, επειδή μας δώσατε το χρόνο να υπερασπιστούμε την πατρίδα μας. Ως Ρώσοι και ως άνθρωποι σας ευχαριστούμε."

Μόσχα, ραδιοσταθμός όταν επιτέθηκε ο Hitler στην ΕΣΣΔ

"Ο πόλεμος με την Ελλάδα απέδειξε ότι τίποτα δεν είναι σίγουρο στα στρατιωτικά και ότι πάντα μας περιμένουν εκπλήξεις."

Benito Mussolini

(Από ομιλία της 10/5/1941)

"Στην 28η Οκτωβρίου 1940 στην Ελλάδα δόθηκε μια προθεσμία τριών ωρών για να αποφασίσει σχετικά με τον πόλεμο ή την ειρήνη, αλλά ακόμα κι αν δίνονταν τρεις ημέρες ή τρεις εβδομάδες ή τρία έτη, η απάντηση θα ήταν η ίδια. Οι Έλληνες δίδαξαν την αξιοπρέπεια στο πέρασμα των αιώνων. Όταν όλος ο κόσμος έχασε την ελπίδα του, οι Έλληνες τόλμησαν να αμφισβητήσουν το αήττητο του γερμανικού τέρατος, υψώνοντας απέναντι του το υπερήφανο πνεύμα της ελευθερίας."

Franklin D Roosevelt,

Πρόεδρος ΗΠΑ 1933 – 1945

Η ηρωική προσπάθεια των Ελλήνων... Ενάντια στην επίθεση της Γερμανίας, αφού νίκησαν τόσο βροντερά τους Ιταλούς στην προσπάθειά τους να εισβάλουν στο ελληνικό χώμα, γέμισε τις καρδιές των

αμερικανών με ενθουσιασμό και κίνησε την συμπάθεια τους.

Franklin D Roosevelt,
Πρόεδρος ΗΠΑ 1933 – 1945

Στις 10 Απριλίου 1941, μετά από την ελληνική συνθηκολόγηση με τη Γερμανία, τα βόρεια οχυρά της Ελλάδας παραδίνονται.

Οι Γερμανοί εκφράζοντας το θαυμασμό τους στους Έλληνες στρατιώτες, δήλωσαν ότι είναι τιμημένοι και υπερήφανοι έχοντας ως αντίπαλό τους έναν τέτοιο στρατό και ζήτησαν να επιθεωρήσει ο Έλληνας διοικητής το γερμανικό στρατό σε μια ένδειξη τιμής και αναγνώρισης!

Η γερμανική σημαία αναρτήθηκε μόνο μετά την πλήρη απόσυρση του ελληνικού στρατού

Ένας γερμανός αξιωματικός της Πολεμικής Αεροπορίας δήλωσε στο διοικητή της ομάδας μεραρχιών ανατολικής Μακεδονίας, υποστράτηγο Δέδε, ότι ο Ελληνικός Στρατός ήταν ο πρώτος στρατός στον οποίο τα μαχητικά αεροπλάνα Stuka δεν προκάλεσαν τον πανικό.

"Οι στρατιώτες σας" είπε, "αντί της μανιώδους φυγής, όπως έκαναν στη Γαλλία και στην Πολωνία, μας πυροβολούσαν από τις θέσεις τους."

"ΕΠΕΙΔΗ ΜΟΝΟ ΕΜΕΙΣ,
ΑΝΤΙΘΕΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ
ΒΑΡΒΑΡΟΥΣ,
ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΜΕΤΡΗΣΑΜΕ ΤΟΝ
ΕΧΘΡΟ ΣΤΗ ΜΑΧΗ "
- ΑΙΣΧΥΛΟΣ
(πατέρας της τραγωδίας)

В 1943 году Иосиф Сталин отозвался о греческом народе следующим образом: «Я, наверное, не доживу до окончания войны, чтобы публично поблагодарить греческий народ за то, что он сделал, за его подвиг».

Το 1943 ο Ιωσήφ Στάλιν εκφράστηκε χαρακτηριστικά για την αυτοθυσία

του ελληνικού λαού: «Προφανώς δε θα ζήσω μέχρι τη λήξη του πολέμου για να ευχαριστήσω δημοσίως τον ελληνικό λαό για τον άθλο του».

Трудно переоценить великий подвиг всего советского народа, спасшего Европу от фашизма.

22 июня 1941 года началось вторжение Германии в СССР. В 4:00 имперский министр иностранных дел Риббентроп вручил советскому послу в Берлине Деканозову ноту об объявлении войны и три приложения к ней: «Доклад министра внутренних дел Германии, рейхсфюрера СС и шефа германской полиции Германскому правительству о диверсионной работе СССР, направленной против Германии и национал-социализма», «Доклад министерства иностранных дел Германии о пропаганде и политической агитации советского правительства», «Доклад Верховного командования германской армии Германскому правительству о сосредоточении советских войск против Германии».

Είναι δύσκολο να υπερεκτιμηθεί ο τιτανίων διαστάσεων άθλος του Σοβιετικού Λαού, ο οποίος έσωσε ολόκληρη την Ευρώπη από τον φασισμό. 22 Ιουνίου 1941 ξεκίνησε η γερμανική εισβολή στην ΕΣΣΔ. Στις 4:00, ο αυτοκρατορικός υπουργός Εξωτερικών Ρίμπεντροπ παρέδωσε στον Σοβιετικό πρέσβη στο Βερολίνο Ντεκονόζοβ ρηματική διακοίνωση για την κήρυξη πολέμου μαζί με τρία σε αυτή παραρτήματα: «Έκθεση του Γερμανού Υπουργού Εσωτερικών, Ράιχσφюрер SS, και του επικεφαλής γερμανικού αρχηγού της αστυνομίας προς στη γερμανική κυβέρνηση σχετικά με σαμποτάζ της ΕΣΣΔ εναντίον της Γερμανίας και του εθνο-σοσιαλισμού», « Έκθεση του Γερμανικού Υπουργείου Εξωτερικών σχετικά με την προπαγάνδα και την πολιτική κατήχηση της Σοβιετικής Κυβέρνησης», «Έκθεση της Ύπατης Αρχής του Γερμανικού Στρατού στη Γερμανική Κυβέρνηση σχετικά με τη συγκέντρωση σοβιετικών στρατευμάτων εναντίον της Γερμανίας."

Ранним утром 22 июня 1941 года после артиллерийской и авиационной подготовки немецкие войска перешли границу СССР. Уже после этого, в 5:30 утра посол Германии в СССР В. Шуленбург явился к Народному комиссару иностранных дел СССР В. М. Молотову и сделал заявление, содержание которого сводилось к тому, что советское правительство проводило подрывную политику в Германии и в оккупированных ею странах, проводило внешнюю политику, направленную против Германии, и «сосредоточило на германской границе все свои войска в полной боевой готовности». Заявление заканчивалось следующими словами: «Фюрер поэтому приказал германским вооружённым силам

противостоять этой угрозе всеми имеющимися в их распоряжении средствами». Вместе с нотой он вручил комплект документов, идентичный тем, которые Риббентроп вручил Деканозову В тот же день войну СССР объявили Италия и Румыния; Словакия — 23 июня.

Πωρίς το πρwί της 22ας Ιουνίου 1941, μετά από ειδική προετοιμασία και εκπαίδευση πυροβολικού και αεροπορίας, τα γερμανικά στρατεύματα διέσχισαν τα σύνορα της ΕΣΣΔ. Ήδη μετά από αυτό, στις 5:30 π.μ., ο Γερμανός Πρέσβης στην ΕΣΣΔ Β. Σούλεμπουργκ εμφανίστηκε στον Λαϊκό Επίτροπο της ΕΣΣΔ (Υπουργό Εξωτερικών) V.Molotov και προέβη σε δήλωση, το περιεχόμενο της οποίας συνοψίζεται στο ότι η σοβιετική κυβέρνηση ακολούθησε μια ανατρεπτική πολιτική στη Γερμανία και στις χώρες, τος οποίες κατέλαβε, καθώς και δρομολόγησε, ακολούθησε μια εξωτερική πολιτική κατά της Γερμανίας, καθώς και στο ότι «συγκέντρωσε στα γερμανικά σύνορα όλα τα στρατεύματά της σε πλήρη ετοιμότητα μάχης». Η δήλωση τελείωνε με τα ακόλουθα λόγια: "Ως εκ τούτου, ο Führer διέταξε τις γερμανικές ένοπλες δυνάμεις να αντιμετωπίσουν αυτήν την απειλή με όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεσή τους." Μαζί με το σημείωμα, παρέδωσε ένα σύνολο εγγράφων πανομοιότυπων με εκείνα που έδωσε ο Ribbentrop στον Dekanozov, ενώ την ίδια ημέρα, η Ιταλία και η Ρουμανία κήρυξαν πόλεμο στην ΕΣΣΔ. Η Σλοβακία στις 23 Ιουνίου.

Гитлер, обезопасив Западный фронт и Балканы, 22 июня 1941 года вторгся в Советский Союз, который поначалу был застигнут врасплох, полагая, что молниеносная война в его случае невозможна. Хотя у Советов было превосходящее оружие в виде танков и самолетов, это были устаревшие технологии с недостаточной броней и вооружением, неспособные противостоять немецким аналогам. Они попытались начать контрнаступление, однако, главным образом из-за отсутствия способных военачальников, контрнаступление провалилось, и Советская Армия была вынуждена отступить.

Ο Χίτλερ, έχοντας εξασφαλίσει το δυτικό μέτωπο και τα Βαλκάνια, στις 22 Ιουνίου 1941, εισέβαλε στη Σοβιετική Ένωση, η οποία αιφνιδιάστηκε αρχικά, πιστεύοντας ότι οκεραυνοβόλος πόλεμος, δεν μπορούσε να εφαρμοστεί στην περίπτωση της. Ενώ οι Σοβιετικοί διέθεταν υπεροπλία σε άρματα μάχης και αεροπλάνα, αυτά ήταν παλαιάς τεχνολογίας, με ανεπαρκή θωράκιση και οπλισμό, ανίκανα να αντιμετωπίσουν τα αντίστοιχα γερμανικά. Προσπάθησαν να εξαπολύσουν αντεπίθεση, ωστόσο, κυρίως λόγω της έλλειψης ικανών

στρατιωτικών ηγετών, η αντεπίθεση συνετρίβη και ο Σοβιετικός Στρατός εξαναγκάστηκε σε οπισθοχώρηση.

С самого первого момента войны, советские греки, наряду со всем советским народом, вступили в борьбу со злом, проявили необычайное мужество и многие из них были присвоены к званию Героя Советского Союза.

Από την πρώτη στιγμή σύσσωμοι οι Έλληνες της Σοβιετικής Ένωσης, μαζί με ολόκληρο το σοβιετικό λαό, υπερασπίζονται την πατρίδα τους, υπερασπίζονται την ελευθερία, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, την αρετή, τον ανθρωπισμό.

**СОВЕТСКИЕ ГРЕКИ – ГЕРОИ СОВЕТСВОКГО СОЮЗА,
ГЕРОИ ВОВ // // // // ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΙ ΕΛΛΗΝΙΕΣ, ΗΡΩΕΣ της ΕΣΣΔ
και ΗΡΩΕΣ του Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ, του ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ !!!**

Знаменитые летчики испытатели братья Владимир и Константин Коккинаки,

Владимир Коккинаки / Βλαντίμιρ Κοκκινάκης

Константин Коккинаки / Κωνσταντίν (Κωνσταντίνος) Κοκκινάκης

Вторая мировая война-ВОВ в очередной раз проявила нашу общность, как всегда наши народы воевали на одной стороне

баррикад, а советские греки отличились своим мужеством и бесстрашием; среди них и много героев Советского Союза, как

летчик Григорий Бахчиванджи / Γρηγόριος Μπαχτζιβαντζής – πρώτος πιλότος αερωθούμενου αεροσκάφους

Одной из наиболее ярких «врезок» в нашей памяти о нашем великом соотечественнике стали слова первого космонавта планеты Земля Юрия

Гагарина: «Без полета Бахчиванджи ...не было бы 12 апреля 1961 года» -первого полета человека в космос.

...Первый испытатель реактивных самолетов Григорий Бахчиванджи проторил дорогу в космос первому космонавту в мире Юрию Гагарину!

Φεοφιλάκτ Ζυβάλωφ, / Θεοφύλακτοσ Ζουμπάλωβ

Владимир Колпакчи, / Βλαδίμηροσ Κολλακτσήσ

Федор (Φοτις Κοτάνοβ), Φιόντορ (Φότης) Κοτάνοβ

Ильѡ Мурза – Ηλίας Μουρζάς

Степан Мурза – Στέφανος Μουρζάς

Константин Талах – Κωνσταντίν Ταλάχ

Илья Тахтаров / Ιλιά/Ηλίας Ταχτάροβ

Василий Фисатидис / Βασίλι Φυσατίδης

Константин Хаджиев / Κωνσταντίν Χαντζίγιεβ

Георгий Целио / Γκεόργκι Τσέλιος

Наш современник, всеми нами любимый, родной генерал Андреї Федорович Вураки / ο σύγχρονός μας και αγαπητός από όλους μας στρατηγός Ανδρέας Βουράκης.

Ανδρέας Βουράκης (13.12.1922-10.12.2008)

Вураки Андреї Федорович (13.12.1922-10.12.2008).

Основные этапы войны и советского фронта.

- Теодора __ 1941 год __ 22 июня Премьер-министр Великобритании У. Черчилль заявил о поддержке СССР.
- 30 июня – Создание Государственного Комитета Обороны (ГКО). Начало формирования народного ополчения в Ленинграде.
- 2 июля – Начало формирования народного ополчения в Москве.
- 3 июля Обращение председателя СНК и ГКО СССР И.В. Сталина к советскому народу: «Все для фронта, все для победы».

30 сентября 1941 года – 20 апреля 1942 года – Битва под Москвой.

Σε αυτό το σημείο, αγαπητοί φίλοι επιθυούμε να αναφερθούμε στα κυριότερα σημεία και γεγονότα του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου από τη σκοπιά του Σοβιετικού Μετώπου.

1941 __ 22 Ιουνίου, ο πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρετανίας W. Churchill ανακοίνωσε την υποστήριξη του στην ΕΣΣΔ.

30 Ιουνίου - Δημιουργία της Επιτροπής Κρατικής Άμυνας (ГКО). Η αρχή του σχηματισμού της λαϊκής πολιτοφυλακής στο Λένινγκραντ.

2 Ιουλίου - Η αρχή του σχηματισμού της πολιτοφυλακής στη Μόσχα.

3 Ιουλίου Ο Ιωσήφ Στάλιν απευθύνεται στον σοβιετικό λαό: "Τα πάντα για το μέτωπο, τα πάντα για τη νίκη."

30 Σεπτεμβρίου 1941 - 20 Απριλίου 1942 - Μάχη της Μόσχας.

1942 год - второй год Великой Отечественной войны... 1 января 26 государств, в том числе США, СССР, Великобритания и Китай, подписали в Вашингтоне декларацию Объединенных Наций. 2 января – Войска Западного фронта освободили Малоярославец.

- 20 мая – Учреждение ордена Отечественной войны I и II степеней.

Το 1942 είναι το δεύτερο έτος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου ... Την 1η Ιανουαρίου, 26 κράτη, συμπεριλαμβανομένων των ΗΠΑ, της ΕΣΣΔ, της Μεγάλης Βρετανίας και της Κίνας, υπέγραψαν την καταστατική δήλωση των Ηνωμένων Εθνών στην Ουάσινγκτον.

2 Ιανουαρίου - Τα στρατεύματα του Δυτικού Μετώπου απελευθερώνουν την πόλη Μαλογιαροσλάβετς.

20 Μαΐου - Θέσπιση των Μεταλλίων του Τάγματος του Πατριωτικού Πολέμου I και II βαθμού .

1943 год

- 10 января – 2 февраля – Наступление войск Донского фронта с целью ликвидации окруженных под Сталинградом немецких войск (операция «Кольцо»).

14-24 января Конференция глав правительств США и Великобритании в городе Касабланка (Марокко).

- 18 января Прорыв блокады Ленинграда.

- 31 января – Капитуляция южной группировки немецких войск во главе с генерал-фельдмаршалом Паулюсом в Сталинграде.

- 2 февраля – Капитуляция немецких войск в северной части Сталинграда.
- Теодора_8 сентября – Войска Южного фронта освободили Сталино (Донецк). Капитуляция Италии. Оккупация немецкими войсками Северной и Центральной Италии.
-

1943 έτος

10 Ιανουαρίου - 2 Φεβρουαρίου – Επιχείρηση Δακτύλιος ή Δακτυλίδι - Η επίθεση των στρατευμάτων του Μετώπου του Don με στόχο την αναχαίτιση και εξολόθρευση των γερμανικών στρατευμάτων που περικυκλώθηκαν κοντά στο Στάλινγκραντ.

14-24 Ιανουαρίου, Διάσκεψη των αρχηγών κυβερνήσεων των ΗΠΑ και της Μεγάλης Βρετανίας στην πόλη της Καζαμπλάνκα (Μαρόκο).

18 Ιανουαρίου Αναχαίτιση της πολιορκίας του Λένινγκραντ.

31 Ιανουαρίου - Παράδοση της νότιας μεραρχίας των γερμανικών στρατευμάτων με επικεφαλής τον στρατόρχη Paulus στο Στάλινγκραντ.

2 Φεβρουαρίου - Παράδοση των γερμανικών στρατευμάτων

στο βόρειο τμήμα του Στάλινγκραντ.

8 Σεπτεμβρίου - Τα στρατεύματα του Νότιου Μετώπου απελευθέρωσαν τον Στάλιν (Ντονέτσκ). Παράδοση της Ιταλίας και κατοχή της Βόρειας και Κεντρικής Ιταλίας από τα γερμανικά στρατεύματα

1944 год - четвёртый год Великой Отечественной войны... 5 января началась Кировоградская наступательная операция войск 2-го Украинского фронта, цель операции – разгромить кировоградскую группировку противника.

24 января - 12 мая Освобождение Правобережной Украины и Крыма.

- 6 июня Англо-американские экспедиционные силы высадились на побережье Нормандии. Началась Нормандская десантная операция союзников – крупнейшая морская операция второй мировой войны, означавшая открытие второго фронта в Европе. Цель операции – создать стратегический плацдарм на европейском континенте для дальнейшего наступления к границам Германии. В операции участвовали также канадские, французские, чехословацкие и польские войска.
-
- 4 октября Высадка английских войск в Греции.
- 3-4 декабря Боевые действия английских войск против Отрядов ЭАМ и ЭЛАС в Греции.

1945 год - последний год Великой Отечественной войны...

- 17 января Советские войска совместно с 1-й армией Войска Польского освободили Варшаву.

- В 1945 с 4 по 11 февраля состоялась Крымская (Ялтинская) конференция руководителей

СССР, Великобритании и США. Обсуждены вопросы о репарациях с Германией, об освобождённой Европе, о Польше, о Югославии, о создании международной организации по

поддержанию мира – ООН и постоянного органа при ней – Совета Безопасности. Отдельным соглашением предусматривалось вступление СССР в войну против Японии через 2 –3 месяца после окончания военных действий в Европе.

-
- 1945 – Τελευταίο έτος του Πολέμου

Στις 17 Ιανουαρίου, τα σοβιετικά στρατεύματα, μαζί με την 1^η Πολωνική Μεραρχία απελευθερώνουν τη Βαρσοβία.

Το 1945, από τις 4 έως τις 11 Φεβρουαρίου, πραγματοποιήθηκε η διάσκεψη της Κριμαίας (Γιάлта) των ηγετών της ΕΣΣΔ, της Μεγάλης Βρετανίας και των ΗΠΑ. Συζητήθηκαν ζητήματα αποζημίωσης από τη Γερμανία, της απελευθερωμένης Ευρώπης [Πολωνία, Γιουγκοσλαβία], καθώς και η δημιουργία ενός διεθνούς ειρηνευτικού οργανισμού - του ΟΗΕ και ενός μόνιμου οργάνου υπό αυτό - του Συμβουλίου Ασφαλείας. Μια ξεχωριστή συμφωνία προέβλεπε την είσοδο της ΕΣΣΔ στον πόλεμο εναντίον της Ιαπωνίας 2-3 μήνες μετά το τέλος των εχθροπραξιών στην Ευρώπη

- 11 апреля Американские войска достигли р. Эльбы в центре Германии.
-
- В апреле начались первая и вторая Берлинские стратегические наступательные операции советских войск, продолжившиеся до 8-го мая. Их целью было разгромить оборонявшуюся на берлинском направлении группировку противника.
- 13 апреля Советские войска овладели столицей Австрии — Веной.
- 16 апреля Начало наступления советских войск на Берлин.
- 17 апреля Капитуляция немецких войск в Руре.
- 23 апреля войска 1-го Украинского фронта ворвались в Берлин с юга и вышли на реку Эльба, где встретились с подходившими с запада частями 1-й американской армией.
- 25-26 апреля Конференция Объединенных Наций в Сан-Франциско (США). Принятие Устава ООН.
- 27 апреля Провозглашение независимости Австрии.
- 28 апреля Казнь Б. Муссолини.
- 29 апреля Капитуляция немецких войск в Северной Италии.
- 30 апреля Самоубийство А. Гитлера.

11 Απριλίου, τα αμερικανικά στρατεύματα έφτασαν στον ποταμό Έλβα στο κέντρο της Γερμανίας.

Τον Απρίλιο, ξεκίνησαν οι πρώτες και δεύτερες στρατηγικές επιθετικές επιχειρήσεις του Βερολίνου των σοβιετικών στρατευμάτων, οι οποίες συνεχίστηκαν μέχρι τις 8 Μαΐου. Ο στόχος τους ήταν να νικήσουν τις δυνάμεις του εχθρούς, που υπερασπίζονταν τη γερμανική πρωτεύουσα, το Βερολίνο.

13 Απριλίου, τα σοβιετικά στρατεύματα κατέλαβαν την πρωτεύουσα της Αυστρίας - τη Βιέννη.

16 Απριλίου - Ξεκινά η σοβιετική επίθεση στο Βερολίνο.

17 Απριλίου - Παράδοση των γερμανικών στρατευμάτων στο Ρουρ.

23 Απριλίου, στρατεύματα του 1ου Ουκρανικού Μετώπου εισέβαλαν στο Βερολίνο από τα νότια και έφτασαν στον ποταμό Έλβα, όπου συναντήθηκαν με μονάδες από τον 1ο Αμερικανικό Στρατό, που προέρχονταν από τα δυτικά.

25-26 Απριλίου, Διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών στο Σαν Φρανσίσκο (ΗΠΑ). Έγκριση του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

27 Απριλίου - Δήλωση ανεξαρτησίας της Αυστρίας.

28 Απριλίου - Εκτέλεση του Β. Mussolini.

29 Απριλίου - Παράδοση των γερμανικών στρατευμάτων στη βόρεια Ιταλία.

30 Απριλίου αυτοκτονία του Α. Χίτλερ.

- 30 апреля советские разведчики М.А. Егоров и М.В. Контария водрузили Знамя Победы над рейхстагом. Бои за рейхстаг продолжались до утра 1 мая, отдельные группы капитулировали в ночь на 2 мая.
- 2 мая завершился разгром берлинской группировки немецких войск, советские войска полностью овладели столицей фашистской Германии.
- 2 мая Капитуляция гарнизона Берлина.

- 7 мая Подписание Акта о безоговорочной капитуляции Германии в штаб-квартире англо-американских войск в г. Реймсе (Франция).
- 8(9) мая 1945 года русские войска пробили оборону, и

вошли в Берлин.

- 9 мая в Карлсхорсте в 00ч. 43мин. состоялось подписание Акта о безоговорочной капитуляции германских вооружённых сил. Президиум Верховного Совета СССР принял Указ об объявлении 9 мая днём всенародных торжеств – Праздником Победы.

30 Απριλίου οι 2 σοβιετικοί Μ.Α. Εγορον και Μ. V. Ο Κοντάρια αναρτούν το πανό της νίκης, τη σοβιετική σημαία, πάνω στο Ράιχσταγκ. Οι μάχες για το Ράιχσταγκ συνεχίστηκαν μέχρι το πρωί της 1ης Μαΐου, μεμονωμένες ομάδες συνθηκολόγησαν το βράδυ της 2ης Μαΐου.

- Στις 30 Απριλίου 1945 και ενώ οι Σοβιετικοί έχουν φτάσει σε απόσταση αναπνοής από την Καγκελαρία, ως αποτέλεσμα της Μάχης του Βερολίνου, ο Χίτλερ αυτοκτονεί και οι επιζώντες διάδοχοί του υπογράφουν την άνευ όρων συνθηκολόγηση, η οποία εκμηδενίζει τη νομική υπόσταση της Γερμανίας ως χώρας. Η υπογραφή της άνευ όρων συνθηκολόγησης έγινε στις 9 Μαΐου 1945, ώρα 0.43 π.μ., στην αίθουσα της στρατιωτικής σχολής μηχανικού, στο προάστιο Κάρλσχορστ του Βερολίνου. Την ανώτατη γερμανική στρατιωτική διοίκηση εκπροσώπησαν ο στρατάρχης Κάιτελ, ο ναύαρχος Φρίντερμπουργκ και ο στρατηγός της αεροπορίας Στουμπφ. Την αντιπροσωπεία της αντιχιτλερικής συμμαχίας αποτέλεσαν: από μέρους της ΕΣΣΔ ο στρατάρχης Γ. Κ. Ζούκωφ, από μέρους της Αγγλίας ο στρατάρχης της αεροπορίας Α. Τέντερ, από μέρους των ΗΠΑ ο στρατηγός Κ. Σπάατς και από τη Γαλλία, ο στρατηγός Ντε Λατρ ντε Τασινύ. Ο πόλεμος στην Ευρώπη τερματίζεται.

- 9 августа по Ялтинской договорённости Советское правительство объявили войну с Японией.
- 6 и 9 августа американские самолёты сбросили атомные бомбы на японские города Хиросиму и Нагасаки.
- 9 августа — 2 сентября Наступление советских войск в Маньчжурии.

▪ Στις 6 Αυγούστου (Χιροσίμα) και 9 Αυγούστου (Ναγκασάκι) 1945 η Ιαπωνία δέχεται δύο ατομικές βόμβες, που προκαλούν 240.000 νεκρούς και πολύ μεγαλύτερο αριθμό τραυματιών και θυμάτων της

ραδιενεργής ακτινοβολίας, ενώ οι πόλεις που χτυπήθηκαν σχεδόν εξαφανίζονται από τον χάρτη. Αυτό δίνει την ευκαιρία στον Χιροχίτο να προβεί σε άμεσες συνεννοήσεις για παράδοση της Ιαπωνίας, παρακάμπτοντας τους άναυδους στρατιωτικούς και, τελικά, ο πόλεμος τερματίζεται επίσημα στις 2 Σεπτεμβρίου 1945 με την επίσημη υπογραφή της άνευ όρων παράδοσης της Ιαπωνίας, επάνω στο θωρηκτό "Μιζούρι".

▪ INCLUDEPICTURE

["http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/e/e5/Shigemitsu-signs-surrender.jpg/250px-Shigemitsu-signs-surrender.jpg"](http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/e/e5/Shigemitsu-signs-surrender.jpg/250px-Shigemitsu-signs-surrender.jpg)
* MERGEFORMATINET INCLUDEPICTURE

["http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/e/e5/Shigemitsu-signs-surrender.jpg/250px-Shigemitsu-signs-surrender.jpg"](http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/e/e5/Shigemitsu-signs-surrender.jpg/250px-Shigemitsu-signs-surrender.jpg)

* MERGEFORMATINET

- 2 сентября - подписание на борту американского линкора "Миссури" акт о безоговорочной капитуляции Японии. Окончание Второй мировой войны..
- Η στιγμή της λήξης του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, στις 2 Σεπτεμβρίου 1945. Ο Ιάπωνας υπουργός εξωτερικών Mamoru Shigemitsu υπογράφει την άνευ όρων παράδοση της Ιαπωνίας, επάνω στο θωρηκτό "Μιζούρι", με τον Στρατηγό Richard K. Sutherland να παρακολουθεί.

ИТОГИ - ПОТЕРИ

Почти 27 млн. советских людей погибли, из них свыше 10 млн. – на полях сражений. за годы Великой Отечественной войны 1710 городов и около 70 тысяч сел и деревень были полностью разрушены. Свыше 25 млн. человек потеряли крышу над головой и ютились в землянках, сараях и подвалах. Такие крупные советские города, как Ленинград, Киев, Харьков, Днепропетровск, Смоленск, Курск и многие другие,

подверглись значительному разрушению, а некоторые из них, например Минск, Сталинград, Ростов-на-Дону, полностью лежали в развалинах. Более 60 крупных электростанций западной части страны были уничтожены. Тысячи километров железных и шоссейных дорог подверглись разрушению, многие железнодорожные узлы и мосты оказались взорваны, десятки тысяч километров линий связи не действовали. Подлинно трагическая ситуация сложилась в послевоенной деревне. Около 100 тысяч колхозов и совхозов были разрушены захватчиками. Посевные площади сократились на 36,8 млн. га, то есть почти на одну четверть.

ΑΠΩΛΕΙΕΣ

Περίπου 27 εκατομμύρια σοβιετικοί άνθρωποι πέθαναν, εκ των οποίων πάνω από 10 εκατομμύρια βρίσκονταν στα πεδία της μάχης. Κατά τη διάρκεια του Β 'Παγκοσμίου Πολέμου, 1710 πόλεις και περίπου 70 χιλιάδες χωριά καταστράφηκαν εντελώς. Πάνω από 25 εκατομμύρια άνθρωποι έχουν χάσει την οροφή τους πάνω από το κεφάλι τους και συσσωρεύονται σε πιρόγες, αχυρώνες και υπόγεια. Τέτοιες μεγάλες σοβιετικές πόλεις όπως το Λένινγκραντ, το Κίεβο, το Χάρκοβο, το Ντνεπροπετρόφσκ, το Σμόλενσκ, το Κούρσκ και πολλές άλλες υπέστησαν σημαντική καταστροφή, και μερικές από αυτές, όπως το Μινσκ, το Στάλινγκραντ, το Ροστόφ Ον Ντον, ήταν εντελώς ερείπια. Καταστράφηκαν περισσότερες από 60 μεγάλες μονάδες παραγωγής ενέργειας στο δυτικό τμήμα της χώρας. Χιλιάδες χιλιόμετρα σιδηροδρόμων και αυτοκινητοδρόμων καταστράφηκαν, πολλές σιδηροδρομικές διασταυρώσεις και γέφυρες ανατίναξαν, δεκάδες χιλιάδες χιλιόμετρα γραμμών επικοινωνίας δεν λειτουργούσαν. Μια πραγματικά τραγική κατάσταση έχει αναπτυχθεί στο μεταπολεμικό χωριό. Περίπου 100 χιλιάδες συλλογικά και κρατικά αγροκτήματα καταστράφηκαν από τους εισβολείς. Οι σπαρμένες περιοχές μειώθηκαν κατά 36,8 εκατομμύρια εκτάρια, δηλαδή κατά σχεδόν ένα τέταρτο.

После окончания войны с фашистской Италией Греции еще предстоит пройти через период четырехлетней нацистской оккупации и трехлетней гражданской войны, приведшей к расколу нации. Понадобилось не одно десятилетие, чтобы оправиться от этих ударов и испытаний. Но сегодня мы отмечаем день "ОХИ" – день, который символизирует и означает единство и сплочение греков перед лицом внешней угрозы, когда вся нация встала на защиту своей земли, своей истории, своей культуры, своей преемственности когда греки достойно приняли вызов истории и с

честью сумели отстоять понятие "эллинизм".

Μετά τη λήξη του ελληνοϊταλικού πολέμου ο ελληνισμός δοκιμάζεται από μία 4ετία ναζιστικής κατοχής, καθώς και μετέπειτα από έναν εμφύλιο σπαραγμό. Το έθνος διχάζεται θα χρειαστούν δεκαετίες για να επουλώσει τις πληγές του. Σήμερα, όμως, γιορτάζουμε την 28^η Οκτωβρίου, το έπος του '40, δείγμα συνοχής και ομοψυχίας του ελληνισμού μπροστά στον εξωτερικό κίνδυνο όταν σύσσωμος ο ελληνικός λαός συσπειρώνεται για να προστατέψει τα πάτρια εδάφη του, την εθνική του κυριαρχία, την ιστορία και τον πολιτισμό του, όταν το έθνος ανταποκρίνεται με τον βέλτιστο τρόπο στο κάλεσμα και στις δοκιμασίες που του επιφυλάσσει η ιστορία για περιφρούρηση του ελληνισμού ως έννοιας-περιεχομένου και ως οντότητας στο χώρο και το χρόνο.

Вторая мировая война, иностранная оккупация, внутренний раскол, приведший к гражданской войне 1946-1949 гг. привели к разорению и обнищанию Греции. Людские потери составили 7-8% населения страны, сельскохозяйственное производство упало на 70%, судоходство – на 73%, инфраструктура страны была полностью разрушена, более тысячи деревень исчезли с лица земли. Всевозможные военные компенсации, которые получила Греция, были ничтожными по сравнению с реальными разрушениями и потерями, в результате чего воссоздание инфраструктуры и восстановление страны были невозможными без привлечения иностранного частного капитала с вытекающей из этого финансовой и политической зависимостью. Объем иностранной финансовой помощи в период с 1944 года по 1946 год составил 4.6 мил. дол. США, из которых 4 млн. были предоставлены США. При этом лишь 21% этих средств было вложено в производство. Львиная доля финансовой помощи направлялась на укрепление военной мощи страны. Благодаря принятому в 1953 году законодательству, предусматривавшему большие льготы для иностранных инвесторов, резко усилился приток в Грецию частного иностранного капитала, в результате чего его роль в экономике страны сильно возросла.

Ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, η ξένη κατοχή, οι εσωτερικές ταραχές που κατέληξαν στον εμφύλιο πόλεμο των ετών 1946-1949, είχαν κατερείπώσει τη χώρα. Οι ανθρώπινες απώλειες ανήλθαν στα 7-8% του πληθυσμού, η αγροτική παραγωγή μειώθηκε περισσότερο από 70%, η ναυτιλία έχασε πάνω από 73% της χωρητικότητάς της, η υποδομή της χώρας καταστράφηκε σχεδόν ολοκληρωτικά. Περισσότερο από χίλια χωριά καταστράφηκαν, το νόμισμα εκμηδενίσθηκε. Καθώς, ωστόσο, τα

ποσά που εισέπραξε η Ελλάδα ως πολεμικές αποζημιώσεις ήταν ελάχιστα σε σχέση με την πραγματική αξία των απωλειών, η ανασυγκρότηση της χώρας δεν μπορούσε να ξεκινήσει παρά με την άμεση βοήθεια και τη μαζική είσοδο ξένων ιδιωτικών κεφαλαίων, με όλες τις υποχρεώσεις οικονομικού και πολιτικού χαρακτήρα τις οποίες συνεπάγονται. Κατά την περίοδο 1944-1946 η "ξένη βοήθεια στην Ελλάδα" υπολογίζεται σε 4,6 εκ. δολ. ΗΠΑ περίπου, από τα οποία τα 4 εκ. προέρχονταν από τις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Ωστόσο ένα ελάχιστο μέρος του ποσού αυτού (21%) χρησιμοποιήθηκε σε παραγωγικές επενδύσεις, το μέγιστο μέρος (54%) αφιερώθηκε στους στρατιωτικούς εξοπλισμούς και τις στρατιωτικές δαπάνες. Η είσοδος των ξένων κεφαλαίων ιδιωτικής προέλευσης στην Ελλάδα από το 1953, χάρη στους νόμους που τους παραχωρούσαν υπερβολικά προνόμια, κατέστησε τη χώρα οικονομικά εξαρτημένη από το ξένο κεφάλαιο.

Σήμερα, όταν είμαστε παρατηρητές πρωτοφανών φαινομένων βίας, μίσους, συγκρούσεων, εξωτερικών παρεμβάσεων στο δικαίωμα των λαών για ελευθερία, αυτοπροσδιορισμό, ανεξαρτησία, κυριαρχία και αυτάρκεια, τα μηνύματα της Επετείου της Νίκης καθίστανται όσο ποτέ άλλοτε επιβεβλημένα και επίκαιρα.

Αιωνία η Μνήμη των Ηρώων της Μεγάλης Νίκης !

Сегодня, с учетом эскалации локальных военных конфликтов, внешнего вмешательства в право народов на самоопределение и суверенитет, как никогда ранее, послы Победы своевременны и актуальны.

Вечная память героям Победы !!!

Автор, Θεόδωρα Яννιци, κ.и.н.,

Σύνταξη κειμένου, επιλογή υλικού, επιμέλεια – Δώρα Γιαννίτση.

ДЕНЬ «ОХИ»-«НЕТ» ГРЕЧЕСКОГО НАРОДА - ГРЕКО-ИТАЛЬЯНСКАЯ ВОЙНА 1940-1941гг. - АЛБАНСКИЙ ЭПОС. – ПЕРИОД ФАШИСТО-НАЦИСТКОЙ ОККУПАЦИИ(1941-1944). – НАЦИОНАЛЬНОЕ СОПРОТИВЛЕНИЕ. – ЭПОС ГРЕЧЕСКОГО НАРОДА.

/ ΤΟ «ΟΧΙ» ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ. ΕΛΛΗΝΟ-ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ 1940-1941, ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΠΡΟΕΛΑΣΗ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ στο ΑΛΒΑΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ. ΤΟ ΕΠΟΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ (1941-1944). ΕΠΟΠΟΙΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ.

Захват Албании войсками Муссолини в 1939 г. наглядно свидетельствует о притязаниях фашистской Италии на Восточное Средиземноморье и на Балканы. После этого начинается кампания по запугиванию Греции, кульминацией которой стал подрыв греческого контрминоносца "Элли" 15 августа 1940 г. в порту острова Тинос.

Η κατάληψη της Αλβανίας από τον Μουσολίνι το 1939 αποκαλύπτει τα επεκτατικά ιταλικά σχέδια στην Ανατολική Μεσόγειο και στα Βαλκάνια. Από τότε αρχίζει μια σειρά εκφοβισμών της Ιταλίας προς την Ελλάδα με αποκορύφωμα τον торπιλισμό του ελληνικού αντιτορπιλικού «Έλλη» στις 15 Αυγούστου 1940 στο λιμάνι της Τήνου.

контрминоносец «Элли» - Το καταδρομικό "Έλλη"

28 октября 1940 г. Италия предъявляет греческому правительству ультиматум, в котором требует свободного передвижения по территории Греции итальянско-фашистских войск. Это приводит к патриотическому подъему в Греции: нация сплачивается в своей решимости дать отпор итальянскому фашизму. В этих условиях греческий премьер-министр, диктатор Иоаннис Μεταξас, несмотря на личную симпатию к режиму Муссолини, вынужден отвергнуть итальянский ультиматум, тем самым выразив желание нации.

Το τελεσίγραφο της 28^{ης} Οκτωβρίου, με το οποίο η Ιταλία ζητά την ελεύθερη δίοδο των στρατευμάτων της από το ελληνικό έδαφος, απορρίπτεται από τον τότε πρωθυπουργό Ιωάννη Μεταξά

Когда утром 28 октября 1940 г. во всем мире стало известно, что Греция гордо отвергла итальянский ультиматум, все прогрессивное человечество проникается чувством глубочайшего уважения к этой маленькой стране.

Όταν το πρωί της 28^{ης} Οκτωβρίου 1940 έγινε γνωστό ότι η Ελλάδα είχε απορρίψει, με τόσο υπερήφανο τρόπο, το ιταλικό ανακοινωθέν, ένας βαθύτατος σεβασμός για τη μικρή αυτή χώρα κατέκτησε όλους τους ελεύθερους ανθρώπους.

Το πρώτο πολεμικό ανακοινωθέν (28.10.1940)
Αι ιταλικαί στρατιωτικαί δυνάμεις προσβάλλουν από της 5.30 σήμερον τα ημέτερα τμήματα προκαλύψεως της ελληνοαλβανικής μεθορίου. Αι ημέτεραι δυνάμεις αμύνονται του πατρίου εδάφους.

Τούς γνωρίζωμεν καλά! Είνε οί δειλοί δολοφόνοι τής Τήνου
Ἀσύρματος
ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΛΑ!
ΗΡΧΙΣΑΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙ ΕΧΘΟΡΠΡΑΞΙΔΙ
Τό πρώτον ανακοινωθέν του Ἑλληνικοῦ Ἐπιτελείου
Πρωῖνοι συναγερμοί εἰς τάς Ἀθήνας
Ὁ Βασιλεὺς εἰς τάς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης
Τό Ἔθνος σύσσωμον ἀντιμετωπίζει
τὴν θρασὺδειλὸν πρόκλησιν τῶν Ἰταλῶν

*Πρωτοσέλιδο της εφημερίδας Ἀσύρματος την 28η Οκτωβρίου 1940 -
Первая страница газеты «Телеграф» 28-го октября 1940г.*

А когда станет известно о первых победах греческих войск, уважение дополнится восторгом и восхищением. Героизм греческой армии, единство греческой нации, единодушное убеждение всех греков в необходимости дать отпор фашизму позволяют им не только успешно отразить итальянское вторжение, но и перейти в контрнаступление.

Όταν δε γίνονται γνωστές οι πρώτες ελληνικές νίκες, ο σεβασμός μετατρέπεται σε θαυμασμό. Ο ενθουσιασμός, ο ηρωισμός του ελληνικού στρατού, η ενότητα, η συσπείρωση του ελληνικού λαού, η ομόφωνη πεποίθησή του για αντίσταση στο φασισμό επιτρέπουν στους Έλληνες όχι μόνο να αντιμετωπίσουν την επίθεση με επιτυχία, αλλά και να περάσουν αμέσως στην αντεπίθεση.

Επιστράτευση – Всеобщая Мобилизация

Греческий народ смело и мужественно воспринимает сообщения о начале военных действий. Ни капли страха, ни капли волнения. Утром 28 октября 1940 г. народ выходит на улицы, сообщения о войне придают силы греческой нации, делают ее еще решительнее и сплоченнее.

*Η αναχώρηση για το μέτωπο –
Отправление на фронт*

*Το φυλαχτό της μάνας -
Талисман на удачу
от матери*

Είναι αξιοθαύμαστος ο τρόπος, με τον οποίο σύσσωμος ο ελληνικός λαός αντιδρά στην είδηση του πολέμου που ξεχύνεται στους δρόμους το πρωί της 28^{ης} Οκτωβρίου. Δεν διακρίνεται ούτε φόβος ούτε απόγνωση στα πρόσωπα του κόσμου, μονάχα αποφασιστικότητα και θάρρος.

*Από τους μεγάλους πανηγυρισμούς της Αθήνας,
για τις νίκες του ελληνικού στρατού εις βάρος
των Ιταλών εισβολέων – Большой праздник в Афинах. Люди
отмечают победы греческой армии над итальянскими войсками*

Греко-итальянская война длится 216 дней – с 28 октября 1940 г. по 31 мая 1941 г. Первые 160 дней отмечены победами греческой армии над итальянскими войсками. Затем 5 апреля 1941 г. в войну вступает Германия, и в течение 25 дней греческие войска при поддержке ограниченного контингента английских войск оказывают героическое сопротивление превосходящим силам итало-германских агрессоров. К 30 апреля 1941 г. сопротивление было сломлено на большей части территории Греции, за исключением Крита, который еще 31 день остается последним оплотом сопротивления на греческой территории.

Η ελληνοϊταλικός πόλεμος διαρκεί 216 ημέρες, από τις 28 οκτωβρίου 1940 έως τις 31 Μαΐου 1941. Οι πρώτες 160 ημέρες καλύπτουν το νικηφόρο πόλεμο του ελληνικού στρατού εναντίον του ιταλικού. Στη συνέχεια, και συγκεκριμένα στις 5 Απριλίου 1941, στον πόλεμο εισχωρεί η Γερμανία. 25 ημέρες καλύπτουν την ηρωική άμυνα των Ελλήνων στρατιωτών, με τη συμμετοχή και μερικών αγγλικών μονάδων, απέναντι στις συνδυασμένες επιθέσεις της Ιταλίας και της Γερμανίας (μέχρι τις 30 Απριλίου 1941). Οι επόμενες 31 ημέρες καλύπτουν την ύστατη τακτική αντίσταση των Ελλήνων, μαζί με αγγλικές μονάδες, κατά των γερμανικών δυνάμεων στην Κρήτη.

Αέρα!!!

УРА!!!!

Военные действия против итальянцев распадаются на три основных этапа. **Первый** длился с 28 октября по 13 ноября 1940 г. греческие войска отражают итальянское вторжение; военные действия происходят на территории Греции. **Второй** этап начинается 14 ноября и продолжается по 28 декабря 1940 г. Греческая армия переходит в контрнаступление, продвигается вглубь Северного Эпира и занимает ряд стратегически важных городов. На севере греческая армия занимает город Корица (21 ноября), Мосхополи (29 ноября), Поградец (30 ноября). **Центральным эпизодом контрнаступления** становится обезоруживание греческими войсками дивизии альпинистов и освобождение города Аргирокастро 9 декабря. Хотя в начале военной кампании итальянцы захватили большую часть греческого побережья, впоследствии они вынуждены были отступить. 9 декабря 1940 г. греческая армия входит в город Άγιοι Σαράντα. К концу 1940 г. итальянцы были вынуждены отступить на 60 километров от греко-албанской границы. Ο Ελληνοϊταλικός πόλεμος διακρίνεται σε τρεις περιόδους. **Κατά την πρώτη** (28 Οκτωβρίου-13 Νοεμβρίου 1940) τα ελληνικά στρατεύματα αντιμετώπιζουν την επίθεση του ιταλού εισβολέα «αμυνόμενοι του

πατρίου εδάφους». **Κατά τη δεύτερη** (14 Νοεμβρίου-28 Δεκεμβρίου 1940) ο ελληνικός στρατός εξαπολύει μεγάλη επίθεση κατά των Ιταλών, με αποτέλεσμα να διεισδύσει βαθιά στο έδαφος της Βορείου Ηπείρου και να καταλάβει με σειρά από σημαντικές πόλεις [την Κορυτσά στις 21 Νοεμβρίου, τη Μοσχόπολη στις 29 Νοεμβρίου, το Πόγραδετς στις 30 Νοεμβρίου]. Αξιοσημείωτο πολεμικό επεισόδιο είναι η εξουδετέρωση από τις ελληνικές δυνάμεις μιας ιταλικής μεραρχίας αλπινιστών και η κατάληψη, στις 9 Δεκεμβρίου, του Αργυροκάστρου. Στον παραλιακό τομέα, όπου οι Ιταλοί είχαν αρχικά κατορθώσει να διεισδύσουν σε μεγάλο βάθος στο ελληνικό έδαφος, υποχρεώνονται να εκκενώσουν την κοιλάδα του Καλαμά και στις 6 Δεκεμβρίου ο ελληνικός στρατός εισέρχεται στους Άγιους Σαράντα. Στα τέλη του έτους 1940 οι ιταλικές συνάμεις βρίσκονται απωθημένες 60 χιλιόμετρα πέρα από τα αλβανικά σύνορα.

Во время третьего этапа, который длится с 29 декабря 1940 г. до 5 апреля 1941 г., греки продолжают свое наступление вглубь албанской территории и отражают воздушное наступление итальянских войск, за которым наблюдает сам Муссолини. После шести месяцев военных действий итальянская армия терпит сокрушительное поражение. 16 греческих дивизий обезоружили 27 итальянских, которые были гораздо лучше вооружены. Помимо сухопутных войск достойно свой долг выполняют греческая авиация (хотя в начале войны она состояла всего из 115 самолетов) и греческий флот. Кульминацией морских сражений становится потопление двух итальянских транспортных судов 25 декабря 1940 г. греческой подводной лодкой "Παπανικολής", а также еще одного судна под Принтези 29 января 1941 г. той же легендарной подлодкой, которой командовал капитан Милтон Иатридис (Μίλτων Ιατρίδης).

Κατά την τρίτη περίοδο (29 Δεκεμβρίου 1940 – 5 Απριλίου 1941) οι Έλληνες συνεχίζουν την προέλασή τους βαθιά στο αλβανικό έδαφος και συντρίβουν τη σφοδρή «εαρινή επίθεση» των Ιταλών, την οποία παρακολουθεί ο ίδιος ο Μουσολίνι. Σε διάστημα έξι μηνών οι Ιταλοί υφίστανται βαριές ήττες. Δεκαέξι ελληνικές μεραρχίες ακινητοποιούν στην Αλβανία εικοσιεπτά ιταλικές, με εξοπλισμό πολύ ανώτερο από τον ελληνικό. Παράλληλα με το στρατό ξηράς, τόσο η ελληνική αεροπορία όσο και το ναυτικό εξετέλεσαν απaráμιλλα το καθήκον τους. Η ελληνική αεροπορία, αδικημένη και ως προς το υλικό (στην αρχή του πολέμου διέθετε μόλις 115 οχήματα/αεροπλάνα) και ως προς την εκπαίδευση των στελεχών της, έκανε από την πρώτη στιγμή έντονη την παρουσία της στον αγώνα. Όσον αφορά τις ελληνικές ναυτικές δυνάμεις, αξιοσημείωτα

είναι τα κατορθώματα του υποβρυχίου «Παπανικολής», το οποίο με κυβερνήτη τον πλωτάρχη Μίλωνα Ιατρίδη κατορθώνει να βυθίσει δύο ιταλικά μεταγωγικά έξω από την Αυλώνα (25 Δεκεμβρίου 1940) και στην περιοχή του Πρίντεζι ένα άλλο ιταλικό μεταγωγικό (29 Ιανουαρίου 1941), που αποτελούν και κορυφώσεις της συμβολής του ναυτικού στον Αγώνα.

Военные действия в горах Северного Эпира и Албании проходят в сложных погодных условиях. При транспортировке людей и оружия греческая армия сталкивается с множеством инфраструктурных проблем.

Το εξώφυλλο του περιοδικού LIFE, τεύχος της 16ης Δεκεμβρίου 1940.

Обложка журнала LIFE, номер 16ого декабря 1940г.

Во время военных действий деятели культуры и искусства всеми силами пытаются поддержать моральный дух греческой нации. В своих выступлениях, спектаклях они высмеивают диктаторский режим Муссолини. Имя легендарной исполнительницы песен о войне Софии Вебо отождествляется с борьбой греческого народа с фашистской агрессией. Με την έναρξη του ελληνοϊταλικού πολέμου όλα τα μουσικά θέατρα της Αθήνας και αργότερα πολλά από τα θέατρα πρόζας ανεβάζουν πολεμικές επιθεωρήσεις. Το θέατρο επιστρατεύτηκε στην υπηρεσία της Μαχόμενης πατρίδας. Οι πρώτες σατιρικές παρωδίες πάνω σε γνωστές επιτυχίες της εποχής βγαίνουν αμέσως. Στο θέατρο "Μοντιάλ" που παίζει την "Πολεμική επιθεώρηση" η Σοφία Βέμπο τραγουδά "Στον πόλεμο βγαίν' ο Ιταλός" και "Βάζει ο

Ντούτσε τη στολή του". Η γεμάτη παλμό και ειρωνία φωνή της συγκλονίζει το πανελλήνιο και ξευτελίζει τον "φοβερό" Μουσολίνι. Ο τρανός "douché" της φασιστικής Ιταλίας, με τα δώδεκα εκατομμύρια λόγχες, γίνεται με το τραγούδι της Βέμπο ένα γελοίο ανδρείκελο στα μάτια των Ελλήνων. Και εδώ έγκειται η προσφορά της στον ελληνοϊταλικό πόλεμο. Η Σάτιρα στάθηκε το πρώτο μεγάλο όπλο του Έλληνα κατά της φασιστικής Ιταλίας. Τα τραγούδια γραμμοφωνούνται αμέσως και φτάνουν σε κάθε γωνιά της Ελλάδος. Οι ραδιοφωνικοί σταθμοί τα μεταδίδουν συνεχώς. Στέλνονται επίσης σε όλες τις στρατιωτικές μονάδες. Οι Έλληνες μάχονται τραγουδώντας.

Η θρυλική αφίσα, έργο της Βάσως Κατράκη, που προτρέπει τις ελληνοπούλες να πλέξουν "για τους στρατιώτες"

- Легендарная афиша известной художницы Васы Катраки, приглашает все гречанок вязать «для солдат».

Η τραγουδίστρια του Αγώνα, Σοφία Βέμπο. "Παιδιά, της Ελλάδος Παιδιά" τραγουδούσε σε μουσική Μιχάλη Σουγιούλ και στίχους Μίμη Τσιφόρου.

- Певица Греческой Борьбы София Вебо, пела «Ребята, Ребята Греции». Музыка Михаила Сююла, а стихи Мимиса Тсифороса.

6 апреля 1941 г. в войну против Греции вступают германские войска, которые накануне подавили югославское сопротивление. Греческая армия, защищавшая греко-болгарскую границу, оказывается

окружена и после героического сопротивления отступает. Правительство и король покидают страну, а военное руководство Греции (Цолакоглу) 24 апреля 1941 г. капитулирует. Греческое сопротивление продолжается на Крите до конца мая 1941 г., что сдерживает реализацию планов гитлеровской Германии по нападению на Советский Союз.

Στις 6 Απριλίου 1941 η Γερμανία, συντρίβοντας ταυτόχρονα τη γιουγκοσλαβική αντίσταση, κτυπά την Ελλάδα. Ο ελληνικός στρατός, που υπερασπιζόταν τα μακεδονικά οχυρά στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα, περικυκλώνεται και μετά από ηρωική αντίσταση αναγκάζεται να υποκύψει. Μπροστά στην προέλαση των γερμανικών στρατιών η κυβέρνηση και ο βασιλιάς εγκαταλείπουν τη χώρα, ενώ η στρατιωτική ηγεσία (Τσολάκογλου) συνθηκολογεί στις 24 Απριλίου 1941. Η αντίσταση των Ελλήνων κρατά ακόμη στην Κρήτη ως το Μάιο του 1941. Η αντίσταση στην Κρήτη προκαλεί την καταστροφή εκλεκτών γερμανικών δυνάμεων και ο Χίτλερ αναγκάζεται να αναβάλει για ζωτικό χρονικό διάστημα την επίθεση κατά της Σοβιετικής Ένωσης.

В борьбе с фашистской агрессией со всей очевидностью проявляется героизм греческого народа. Греческие победы на албанских горах стали первыми победами союзников над, как казалось тогда, непобедимой Осью. Они придают мужество и другим народам, разрушив образ могущественного и непобедимого диктатора Муссолини. В своих мемуарах Черчилль отзывается об успехах греческой армии как о первой победе союзнических войск. Героическое греческое сопротивление вынуждает Гитлера направить дополнительные силы в Грецию, что осложняет захват Кипра, Сирии, Ирака и заставляет отложить нападение на СССР. Последнее оказывает заметное влияние на весь дальнейший ход военных действий.

Η συμβολή στη συμμαχική νίκη της ελληνικής αντίστασης κατά της ιταλογερμανικής εισβολής αναγνωρίζεται γενικά. Οι ελληνικές επιτυχίες στην Αλβανία συνιστούν την πρώτη νίκη των συμμάχων τη στιγμή που ο Άξονας φαινόταν πανίσχυρος, ενθαρρύνουν τους άλλους διστακτικούς λαούς, καταστρέφουν το γόητρο του Μουσολίνι. Η ηρωική αντίσταση των Ελλήνων αναγκάζει τον Χίτλερ να ενισχύσει με επιπρόσθετες

δυνάμεις το ελληνικό μέτωπο, γεγονός που δυσχεραίνει την κατάληψη της Κύπρου, της Συρίας, του Ιράκ, καθώς και αναβάλλει, ως προαναφέρμα, την επίθεση κατά της Σοβιετικής Ένωσης, γεγονός που έχει καταλυτικές συνέπειες στην όλη πορεία των πολεμικών επιχειρήσεων.

ИНОЗЕМНАЯ ОККУПАЦИЯ – ΞΕΝΗ ΚΑΤΟΧΗ

Немцы, как только вторглись в Афины (27 апреля 1941 года), распорядились назначить подконтрольное правительство с премьер-министром, генералом **Георгиосом Цолакоглу**. После оккупации Крита (май 1941 г.) немецкими войсками вся территория Греции оказалась под тройной оккупацией Оси, Германии, Италии и Болгарии.

Οι Γερμανοί μόλις εισήλθαν στην Αθήνα (27 Απριλίου 1941) φρόντισαν να ορκίσουν ελεγχόμενη κυβέρνηση «κουϊσλιγκς» με πρωθυπουργό τον στρατηγό Γεώργιο Τσολάκογλου. Μετά την κατάληψη και τη Κρήτης (Μάιος 1941) από τα γερμανικά στρατεύματα, ολόκληρη η ελληνική επικράτεια βρίσκεται κάτω από την τριπλή κατοχή των δυνάμεων του Άξονα, της Γερμανίας, της Ιταλίας και της Βουλγαρίας.

Сразу же начинают применяться планы по разделу Греции. Италия официально аннексирует Ионические острова, в то время как Болгарии изначально отдается зона между равниной *Сатримонас* и *Нестос* вместе с

οστρωμαμ *Τασοσ* και *Σαμοτρακι*. Ετα ζονα ποζκε βυλα ρασπυρηνα ποχτι διο οροδιο *Αλεξανδρουπολισ* να σευε Γρευτι. Ιταλυανκυ να Ιονικησικησ οστροβακ και βολγαρυ β Βοστωχνη Μακεδομ και Φρακιμ πυταυτου ποβωδιτυ πολιτυκυ διο-ελλιμυζακι. Οσταλυμια οαση στραμυ ραζοδιενα να διο οκκυπακιονμυ ζομυ, οδυμ νεμειοκυμ και οδυμ ιταλυανκυμ. Νεμειοκυμ ζομυ βκλυοαλα 2/3 πρεφεκτωρυ Εβρωσ, Κεντρικημ και Βοστωχνημ Μακεδομ, βσε οστροβα Σεβερμιο Εγυησικημ μωρυ, κρυμε Τασοσα και Σαμοτρακι, Ατικι, Κρυτ, και οστροβ Μιλοσα. Β ιταλυανκυμ ζομυ/σφωρυ βλυμυμυμ βωσλη βση οσταλυμια οαση Γρευτι.

Αμείσωσ τύθενται σε εφαρμωγή σχέδια διαμεισμού τησ Ελλάδασ. Η Ιταλία ποσαρτά επίσημα τα Επτάμησα, ενώ στη Βουλγαρία παραωωρείται αρχικά η ζώμη ανάμμεσα στο Σατρυμόνα και στο Νέστο και τα νησιά Θάσοσ και Σαμοθράκη. Το τμήμα αυτό επεκτάθηκε αργότερα σχεδόν ωσ τημ Αλεξανδρουόπολη. Τόσο οι Ιταλοί στα Επτάμησα όσο και οι Βούλγαροι στημ Ανατολική μακεδομια και θράλκη, επιχειρούν να εφαρμόσουν πολιτική αφελλημυσμού. Η υπόλοιπη οάμυ διαιρείται σε δύο ζώμυεσκατοχής, μία γερμυανική και μία ιταλική. Η γερμυανική ζώμυ περιλάμβανε τα 2/3 του νομού Έβρωσ, τημ Κεντρική και Ανατολική Μακεδομια, όλα τα νησιά του Βορειου Αιγαίου, εκτός από τη Θάσο και τη Σαμοθράκη, τημ Ατική, τημ Κρήτη και από τιοσ Κυκλάδεσ, τη Μήλο. Η ιταλική ζώμυ περιλάμβανε όλη τημ υπόλοιπη Ελλάδα.

Άποψη της παραλίας Θεσσαλονίκης - Набережная города Салоники

Немецкие оккупационные силы составляли 100 000-120 000 человек,
а итальянские - 140 000 человек.
Болгарских солдат было около 40 000.

Οι γερμανικές δυνάμεις κατοχής ανέρχονταν σε 100.000-120.000 άνδρες
και οι ιταλικές σε 140.000.
Οι Βούλγαροι στρατιώτες ήταν περίπου 40.000

Оккупанты, в частности немцы и болгары, тратили ресурсы страны на содержание и поддержание своих военных нужд. В то же время Греция была вынуждена платить крупные суммы денег оккупационным силам за расходы на содержание вражеской армии. Немцы арестовали все ресурсы страны, все товары, природные богатства и производственные мощности. Склады, таможенные посты, склады для сбора продукции, коммерческие и промышленные запасы Греции были разграблены для нужд оккупационных войск, а частично направлялись в Германию и Италию. Даже овощи были арестованы оккупационными войсками, и с самого первого момента снабжение продовольствием стало проблематичным для греческого населения.

Οι κατακτητές και ιδίως οι Γερμανοί και οι Βούλγαροι δαπανούσαν για τη συντήρησή τους τους πόρους της χώρας. Συγχρόνως, η Ελλάδα

αναγκάστηκε να καταβάλει στις δυνάμεις κατοχής μεγάλη χρηματικά ποσά για τα έξοδα συντήρησής τους. Οι Γερμανοί δέσμευσαν όλα τα αγαθά, το φυσικό πλούτο και την παραγωγή. Οι ελεύθερες ζώνες, οι γενικές αποθήκες, τα τελωνεία, οι αποθήκες συγκέντρωσης προϊόντων, τα εμπορικά και βιομηχανικά αποθέματα λεηλατήθηκαν για τις ανάγκες των στρατευμάτων κατοχής ή για να σταλούν πολύτιμα φορτία στη Γερμανία και στην Ιταλία. Ακόμη και τα λαχανικά δεσμεύονταν για λογαριασμό των στρατευμάτων κατοχής και έτσι από την πρώτη στιγμή η προμήθεια τροφίμων έγινε προβληματική για τον ελληνικό πληθυσμό.

В то же время доходы населения, заработная плата и денежное вознаграждение быстро обесцениваются под натиском увеличивающейся инфляции, а исчезновение продуктов питания с прилавков магазинов приводит к появлению черного рынка. Вся эта ситуация уже летом 1941 года привела к недоеданию населения, а затем к голоду. Тысячи людей умирают в мрачную зиму 1941-1942 годов. Точное количество жертв не установлено, но оно оценивается в 300 000 человек в крупных городах страны.

Συγχρόνως τα εισοδήματα, οι μισθοί και τα ημερομίσθια εκμηδενίζονται με ραγδαίο ρυθμό κάτω από την πίεση ενός καλπάζοντος πληθωρισμού, ενώ η εξαφάνιση των τροφίμων έχει ως επακόλουθο την εμφάνιση της μαύρης αγοράς. Η όλη αυτή κατάσταση ήδη από το καλοκαίρι του 1941 είχε ως συνέπεια τον υποσιτισμό του λαού και αργότερα ο λιμός, η πείνα αρχίζει να μαστίζει την Ελλάδα. Χιλιάδες άνθρωποι πεθαίνουν τον ζοφερό χειμώνα 1941-1942. Ο πραγματικός αριθμός των θυμάτων της πείνας δεν είναι εξακριβωμένος, υπολογίζεται, όμως, ότι ανέρχεται στις 300.000 για τα μεγάλα αστικά κέντρα.

Греческий народ сталкивается с этой мрачной ситуацией проявляя мужество и боевой настрой. Потребность в выживании, как в личном, так и в национальном масштабе, проявляется с самого начала оккупации и приобретает форму всеобщего дела народа, форму боевой мобилизации, сплочения, единения и борьбы. Организация внутреннего сопротивления захватчикам становится настоятельной необходимостью.

Ο ελληνικός λαός αντιμετωπίζει αυτή τη ζοφερή κατάσταση με θάρρος και αγωνιστική διάθεση. Η ανάγκη επιβίωσης, προσωπικής και εθνικής, προβάλλει από την αρχή της κατοχής ως υπόθεση του ίδιου του λαού, υπόθεση αγωνιστικής κινητοποίησης, συσπείρωσης και πάλης. Η οργάνωση της εσωτερικής αντίστασης κατά των κατακτητών καθίσταται πλέον αδήριτη και επιβεβλημένη ανάγκη.

РОЖДЕНИЕ НАЦИОНАЛЬНОГО СОПРОТИВЛЕНИЯ - ΓΕΝΝΗΣΗ της ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

В то время как греческое королевское правительство, находящее в Каире, было полностью отрезано от страны, захваченные и оккупированные греки начали искать пути сопротивления завоевателю. Борьба за выживание людей стала первой стихийной акцией сопротивления. Организованное кормление нуждающихся, которые начали действовать по инициативе самых активных все различных профессиональных организаций, отраслевых союзов и

рабочих ассоциаций, является первой победой, которую греческий народ одержал над захватчиком.

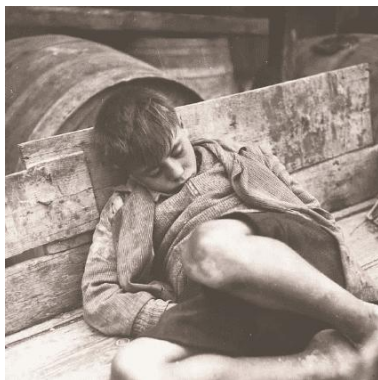

Ενώ η ελληνική βασιλική κυβέρνηση του Καΐρου ήταν εντελώς αποκομμένη από τη χώρα, οι υπόδουλοι Έλληνες άρχισαν να αναζητούν τρόπους αντίστασης στον κατακτητή. Η πάλη για την επιβίωση του λαού ήταν ήδη μια πρώτη αυθόρμητη αντιστασιακή πράξη. Τα λαϊκά συσσίτια, που άρχισαν να λειτουργούν με την πρωτοβουλία των πιο δραστήριων στοιχείων των διαφόρων επαγγελματικών οργανώσεων και συλλόγων των εργαζομένων, αποτελούν την πρώτη νίκη, που απέσπασε ο ελληνικός λαός από τους κατακτητές.

Первый впечатляющий и значительный удар по оккупационным войскам был дан сбросом гитлеровского флага из Акрополя в ночь на 30 мая 1941 года двумя молодыми студентами, **Манолисом Глезосом** (студент Высшей школы экономики и коммерческих наук) и **Апостолисом Сантасом** (студент юридического ф-та). Выражая настроение всего греческого народа они поползли на вершину Акрополя с северо-западной части холма и, незаметными нацистской гвардией, снимают немецкий флаг.

Αποστόλης Σάντας και Μανώλης Γλέζος – Апостолис Сантас и Манолис Глезос

Το πρώτο εντυπωσιακό και ουσιαστικό ράπισμα στα στρατεύματα κατοχής δίνεται με το κατέβασμα της χιτλερικής σημαίας από την

Ακρόπολη τη νύχτα της 30^{ης} Μαΐου 1941 από δύο νέους φοιτητές, τον Μανώλη Γλέζο της Ανωτάτης Σχολής Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών και τον Αποστόλη Σάντα της Νομικής. Εκφραστές της ψυχικής διάθεσης σύσσωμου του ελληνικού λαού, σκαρφαλώνουν στον ιερό βράχο από τη Β.Δ. πλευρά, πλησιάζουν τον ιστό χωρίς να γίνουν αντιληπτοί από τη γερμανική φρουρά, και κατεβάζουν τη γερμανική σημαία.

Сопροтивление греческого народа завоевателям постепенно получает все более широкий размах и все более четкую, организованную форму. 11 сентября 1941 года было объявлено о создании «Национальной демократической греческой лиги (ЭДЕС)», политическое руководство которой берет на себя генерал **Николаос Пластирас**, а за военные операции отвечает генерал **Наполеон Зервас**.

Вскоре создается «Национальное и Социальное Освобождение» (ЭККА), которым возглавляют полковник **Эврипидис Бакирдзис**, полковник **Димитриос Псаррос** и, в качестве политического лидера организации, **Георгиос Карталис**.

Σιγά σιγά η αντίσταση του ελληνικού λαού κατά των κατακτητών αρχίζει να απλώνεται και να οργανώνεται. Στις 11 Σεπτεμβρίου 1941 αναγγέλεται η ίδρυση του «Εθνικού Δημοκρατικού Ελληνικού Συνδέσμου (ΕΔΕΣ)», την πολιτική ηγεσία του οποίου διευθύνει ο στρατηγός Νικόλαος Πλαστήρας, τη δε στρατιωτική – ο στρατηγός Ναπολέων Ζέρβας.

Λίγο αργότερα ιδρύεται η «Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση (ΕΚΚΑ)» με αρχηγούς το συνταγματάρχη Ευριπίδη Μπακιρτζή, το

συνταγματάρχη Δημήτριο Ψαρρό και τον Γεώργιο Καρτάλη, ως πολιτικό εκφραστή.

Наконец, 28 сентября 1941 года греческому народу было официально уведомлено о создании **Греческого освободительного фронта (ЭАМ)**. Его учредительные документы подписывают представители четырех (4) партий, **Коммунистической Партии Греции - ККЭ (Лефтерис Апостолу), Социалистической Партии Греции - СКЭ (Христос Хоменидис), Греческой Народной Демократии -ЭЛД (Элиас Циримокос) и Аграрной Партии Греции - АКК (Апостолос Вогиатзис)**. ЭАМу удастся стать самой массовой из национальных организаций сопротивления. Вскоре борьба с захватчиками на горах, в селах и в городах становится регулярной, системной, активной и эффективной.

Τέλος, στις 28 Σεπτεμβρίου 1941 γνωστοποιείται με διάγγελμα στον ελληνικό λαό η ίδρυση του Εθνικού Απελευθερωτικού Μετώπου (Ε.Α.Μ.). Την υδρικύ του οπράξη υπόγραφαν οι αντιπρόσωπον τεσσάρων (4) κομμάτων, του **Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος - Κ.Κ.Ε. (Λευτέρης Αποστόλου), του Σοσιαλιστικού Κόμματος Ελλάδας - Σ.Κ.Ε. (Χρήστος Χωμενίδης), της Ελληνικής Λαϊκής Δημοκρατίας - Ε.Λ.Δ. (Ηλίας Τσιριμόκος) και του Αγροτικού Κόμματος Ελλάδας - Α.Κ.Ε. (Απόστολος Βογιατζής)**. Η τελευταία αυτή οργάνωση κατορθώνει να γίνει η περισσότερο μαζική. Σύντομα ο αγώνας κατά των κατακτητών στα βουνά και στις πόλεις ξεκινά συστηματικός, δραστήριος και αποτελεσματικός.

Нестабильность и колебания государственного устройства в межвоенное время, приведшие к установлению 4 августа 1936 диктаторского, тоталитарного режима Иоанниса Μεταξаса, что оставило свой отрицательный след в сознании греческого населения, впитали в народ стремление к коренным социально-политическим изменениям после освобождения. Этот общее народное требование, это общее видение на будущее страны, это общее стремление к

переменам, отчетливо отражается в учредительных документах всех трех (3) основных организаций сопротивления, в соответствии с которым все три (3) организации исходят из общих основополагающих принципов и придерживаются общих непосредственных, но и долгосрочных целей. Непосредственной целью является борьба против захватчиков и освобождение Греции. Конечная цель состоит в том, чтобы изменить социальную, экономическую, политическую и культурную жизнь и устои страны и создать условия для построения стабильного демократического государственного устройства.

Η αστάθεια των πολιτειακών θεσμών κατά τη διάρκεια του μεσοπολέμου και οι αρνητικές εμπειρίες από το ολοκληρωτικό καθεστώς της 4^{ης} Αυγούστου, δημιούργησαν στον ελληνικό λαό τον πόθο για μια ουσιαστική αλλαγή μετά την απελευθέρωση. Το γενικό αυτό λαϊκό αίτημα αντικατοπτρίζεται στα ιδρυτικά καταστατικά και των τριών κυριότερων αντιστασιακών οργανώσεων, σύμφωνα με τα οποία και οι 3 οργανώσεις ξεκινούν από κοινές αφετηρίες και θέτουν έναν άμεσο και απώτερο στόχο. Άμεσο στόχο αποτελεί ο αγώνας κατά των κατακτητών και η απελευθέρωση της Ελλάδας. Απώτερο στόχο αποτελεί η αλλαγή/τροποποίηση στην κοινωνική, οικονομική, πολιτική και πολιτιστική ζωή της χώρας και η δημιουργία των προϋποθέσεων για την οικοδόμηση ενός σταθερού δημοκρατικού πολιτεύματος.

Первое массовое восстание греческого народа, имеющего чисто воинственный и революционный характер, произошло в районе **Драмы**, где болгарская оккупация пыталась

методично *болгализировать* население (были отстранены греческие священники из церквей и служба велась на болгарском языке, в школах тоже греческий язык был заменен на болгарский и пр.). Ночью с 28-го на 29-е сентября 1941 года жители Драммы восстали и заняли здание болгарской администрации. Это стихийное восстание было затоплено в крови болгарскими фашистами, которые направляют на расстрел 3000 греческих патриотов в городе *Драма* и в деревне *Доксато*. Драматические события имели шокирующий резонанс и влияние на весь греческий народ. Отныне и регулярно захватчики приступают в образцовым казням мирных жителей в качестве возмездия за стихийные действия сопротивления.

Η πρώτη μαζική εξέγερση του ελληνικού λαού με καθαρά μαχητικό και επαναστατικό χαρακτήρα, συνέβη στην περιοχή της Δράμας, όπου η βουλγαρική κατοχή επιχειρούσε με μεθοδικότητα τον εκβουλαρισμό των κατοίκων. Στις 28 προς 29 Σεπτεμβρίου 1941 ο λαός της Δράμας εξεγείρεται και καταλύει τις βουλγαρικές αρχές. Η αυθόρμητη αυτή εξέγερση καταπνίγεται από τους Βουλγάρους φασίστες, που εκτελούν ομαδικά 3000 πατριώτες στην πόλη της Δράμας και στο χωριό Δοξάτο. Τα γεγονότα της Δράμας είχαν συγκλονιστική απήχηση και επίδραση σε ολόκληρο τον υπόδουλο ελληνικό λαό. Σε αυτά καθημερινά πλέον προστίθενται οι εκτελέσεις Ελλήνων από τα στρατεύματα κατοχής ως αντίποινα για σποραδικές αντιστασιακές ενέργειες.

С начала 1942 года сопротивление греческого народа против завоевателей принимает массовый характер.

В феврале 1942 года Центральный комитет ЭАМ принимает решение о создании вооруженных партизанских отрядов, которые были названы «Национально-освободительная армия (ЭЛАС)». Их руководителем назначается ЭАМом агроном из района Ламия, **Танасис Кларас**, известный под псевдонимом **Арис Велухиотис**.

**Ελληνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός
Στρατός**

Διακριτικό του ΕΛΑΣ
/ Эмблема ЭЛАС

22 мая 1942г. партизанский отряд вступает в село *Домница* греческого округа *Эвритании* и объявляет крестьянам о начале вооруженной борьбы против завоевателей. Национально-освободительный эпос сопротивления начался.

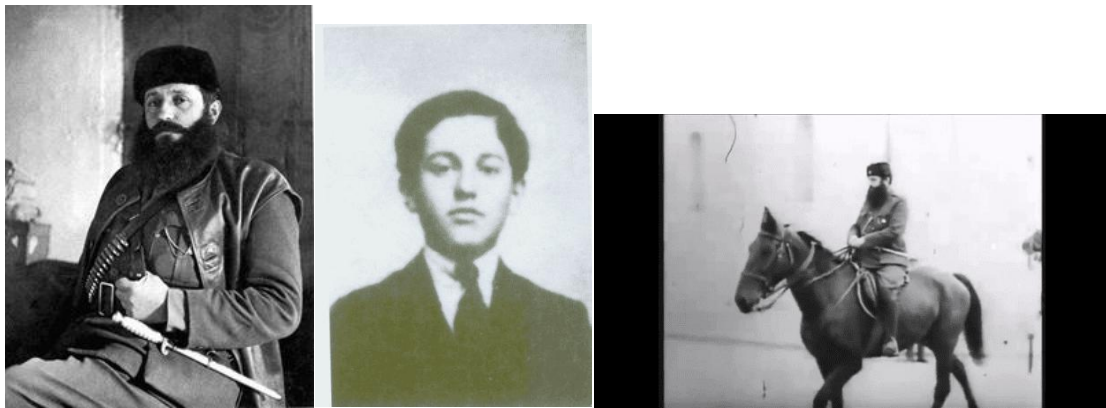
Από τις αρχές του 1942 η αντίσταση του ελληνικού λαού κατά των κατακτητών αρχίζει να παίρνει μαζική μορφή.

Το Φεβρουάριο του 1942 η κεντρική επιτροπή του ΕΑΜ αποφασίζει την ίδρυση ένοπλων ανταρτικών σωμάτων, στα οποία δίνεται η ονομασία «Εθνικός Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός (Ε.Λ.Α.Σ.)». Επικεφαλής τους ορίζεται από το ΕΑΜ ο γεωπόνος από τη Λαμία **Θανάσης Κλάρας**, γνωστός με το ψευδώνυμο **Άρης Βελουχιώτης**.

Στις 22 Μαΐου 1942 ένα αντάρτικο απόσπασμα μπαίνει στο χωριό Δομνίτσα της Ευρυτανίας και αναγγέλλει τους χωρικούς την έναρξη του ενόπλου αγώνα κατά των κατακτητών. Η εθνική αντιστασιακή εποποιία έχει αρχίσει.

9 сентября 1942 года в местечке Рика у подножья горы Парнасос происходит первое сражение между повстанцами **Άρυσας Βελουχιώτης** и итальянскими войсками, в результате чего итальянские войска были уничтожены. После этой первой победы повстанцы разоружают жандармерию на территориях горной Средней Материковой Греции и организывают власть ЭΑΜ. В

каждой деревне назначаются «ответственные» в различных отраслях деятельности. Таким образом, в горных районах Греции создается свободное государство, основанное на взаимодействии сельских жителей и повстанцев/партизан. В деревнях появляются новые институты, которые пытаются модернизировать экономические и социальные структуры, и они основаны на принципе участия и взаимодействия населения по всем вопросам, касающимся общины. Традиционно местное самоуправление приобретает существенное значение благодаря возрождению роли и традиций греческой общины периода османского владычества/ига. В то же время духовное и культурное развитие, даже в зачаточном состоянии, в форме чтения, печатания книг, театра и музыки, работы кружков, все различных мероприятий впервые вторгается в греческую сельскую местность и покоряет сельское население.

Άρης Βελουχιώτης – Арис Аелухиотис

Στις 9 Σεπτεμβρίου 1942 στα Ρυκά της Παρνασσίδας δίνεται η πρώτη μάχη ανάμεσα στους αντάρτες του Άρη Βελουχιώτη και στα ιταλικά στρατεύματα, με αποτέλεσμα την εξόντωση των ιταλικών δυνάμεων. Μετά την πρώτη αυτή νίκη, σε μεγάλες περιοχές της ορεινής Στερεάς Ελλάδας οι αντάρτες αποπλίζουν την Χωροφυλακή και απόλυτοι κύριοι στα χωριά αρχίζουν να οργανώνουν την εξουσία του Ε.Α.Μ. Σε κάθε χωριό ορίζονται οι «υπεύθυνοι» στις διάφορες δραστηριότητες. Κατ' αυτόν τον τρόπο στις ορεινές περιοχές αρχίζει να δημιουργείται ένα ελεύθερο κράτος με τη συνεργασία αφορών και ανταρτών. Στα χωριά αρχίζουν να λειτουργούν νέοι θεσμοί, που προσπαθούν να εκσυγχρονίσουν τις οικονομικές και κοινωνικές δομές, ενώ βασίζονται

στην αρχή της λαϊκής συμμετοχής για όλα τα θέματα, που αφορούν την κοινότητα. Τρόπον τινά, η τοπική αυτοδιοίκηση αποκτά ουσιαστικό περιεχόμενο με την αναβίωση των κοινοτικών παραδόσεων της Τουρκοκρατίας. Συγχρόνως, η πνευματική και πολιτιστική ανάπτυξη, έστω και κατά υποτυπώδη τρόπο στην αρχή, με τη μορφή του βιβλίου, του θεάτρου και της μουσικής, εισβάλλει για πρώτη φορά στην ελληνική ύπαιθρο και προσπαθεί να κατακτήσει τον αγροτικό πληθυσμό.

В то же время 28 июня 1942 года генерал **Наполеон Зервас** объявляет о создании «Национальной группы греческих повстанцев» (ΟΑΕΑ) в качестве вооруженной части «Национальной демократической греческой лиги (ЭДЕС)», действовавшей в районе *Вальтос* округа *Этолоакаρνανии*.

И третья организация сопротивления, ЕККА, также создает свое военно-партизанское подразделение во главе с **Димитриосом Псарросом**, который действовал в основном в регионе Гиона.

Παράλληλα, με την ίδρυση του Ε.Λ.Α.Σ., στις 28 Ιουνίου 1942 ο στρατηγός **Ναπολέων Ζέρβας** αναγγέλλει την ίδρυση των «Εθνικών Ομάδων Ελλήνων Ανταρτών» (Ε.Ο.Ε.Α.) ως ένοπλο τμήμα του Ε.Δ.Ε.Σ., οι οποίες έδρασαν στην περιοχή του Βάλτου, στην Αιτωλοακαρνανία.

Και η τρίτη αντιστασιακή οργάνωση, η Ε.Κ.Κ.Α., ιδρύει και αυτή το αντάρτικο σώμα της με αρχηγό τον **Δημήτριο Ψαρρό**, το οποίο έδρασε κυρίως στην περιοχή της Γκιώνας.

Кульминационным моментом Национального Сопротивления является взрыв 25 ноября 1942 года моста *Горгопотамос* под личным руководством **Ариса Велухиотиса** и **Наполеона Зерваса**, с участием 120 солдат ЭЛАС, 65 из ЕОЕ и 12 британцев, которые тайно высадились в Грецию в сентябре 1942 года вместе с полковником Майерсом. Это стратегический успех Национального Сопротивления, поскольку взрыв моста задерживает снабжение немцев в Африке на несколько недель, поднимает моральный дух

греков и взвинчивает престиж и значимость греческого национального сопротивления и вооруженной борьбы перед глазами союзников.

Γοργοποτάμος сегодня – Ο Γοργοπόταμος σήμερα

Κορυφαία στιγμή της Εθνικής Αντίστασης η ανατίναξη στις 25 Νοεμβρίου 1942 της γέφυρας του Γοργοποτάμου, στην οποία λαμβάνουν μέρος υπό την προσωπική καθοδήγηση του Άρη Βελουχιώτη και του Ναπολέοντα Ζέρβα 120 άνδρες του Ε.Λ.Α.Σ., 65 των Ε.Ο.Ε.Α. και 12 Άγγλοι, που είχαν αποβιβασθεί κρυφά στην Ελλάδα το Σεπτέμβριο του 1942 με αρχηγό το συνταγματάρχη ***Μάγερς***. Πρόκειται για στρατηγική επιτυχία της Εθνικής Αντίστασης, δεδομένου ότι η ανατίναξη της γέφυρας καθυστερεί για αρκετές εβδομάδες τον εφοδιασμό των Γερμανών που μάζονται στην Αφρική, ανυψώνει το ηθικό των Ελλήνων και καταξιώνει τον ένοπλο αγώνα στη συνείδηση των συμμάχων.

Ανατίναξη γέφυρας Γοργοποταμου – взрыв моста Горгопотамос

Пока партизаны в горах воюют с захватчиками, в городах борьба принимает иную форму. В ней, принимают участие, вместе с локомотивом, коим является греческая молодежь, граждане всех социальных сословий и любых политических убеждений. Рядом с неизвестными бойцами спланивается духовная элита страны, академики, преподаватели, учителя, писатели, художники - все встают на борьбу с захватчиком и отзываются вызову истории, вызову Сопротивления.

Τη στιγμή που οι αντάρτες στα βουνά χτυπούν τους κατακτητές, στα αστικά κέντρα ο αγώνας παίρνει άλλη μορφή. Σε αυτόν, με πρωτόπορα τη νεολαία, μετέχουν πολίτες κάθε κοινωνικής τάξης και κάθε πολιτικής απόχρωσης. Δίπλα στους ανώνυμους αγωνιστές η πνευματική ηγεσία του τόπου, ακαδημαϊκοί δάσκαλοι, συγγραφείς, καλλιτέχνες, όλοι συσπειρωμένοι δίνουν το παρόν στις αντιστασιακό προσκλητήριο.

25 марта 1942 года Афины были потрясены беспрецедентной студенческой демонстрацией, а 22 апреля 1942 года первая всеобщая забастовка государственных служащих приводит в шоковое состояние правительство Цолакоглу и оккупационные власти.

Στις 25 Μαρτίου 1942 η Αθήνα συγκλονίζεται με μία πρωτοφανή σε παλμό φοιτητική διαδήλωση, ενώ στις 22 Απριλίου 1942 η πρώτη καθολική απεργία των δημοσίων υπαλλήλων αιφνιδιάζει της κυβέρνηση Τσολάκογλου και τις αρχές κατοχής.

22 сентября 1942 года в столице Греции произошла весьма значимая акция Сопротивления. Членам небольшой группы сопротивления ПЭАН (Всегреческий Союз Борющейся Молодежи), сотрудничающей с британцами, удается взорвать офис вероломной фашистской организации ЭСПО (Национал-социалистическая патриотическая организация) в центре Афин.

Στις 22 Σεπτεμβρίου 1942 στην πρωτεύουσα της Ελλάδας πραγματοποιείται μια σημαντική αντιστασιακή πράξη. Τα μέλη της μικρής αντιστασιακής οργάνωσης ΠΕΑΝ (Πανελλήνιος Ένωσις Αγωνιζομένων Νέων), που συνεργάζονταν με τους Άγγλους, κατορθώνουν να ανατινάξουν στο κέντρο της Αθήνας τα γραφεία της προδοτικής φασιστικής οργάνωσης ΕΣΠΟ (Εθνική Σοσιαλιστική Πατριωτική Οργάνωση).

В феврале 1943 г. ЭАМ основал свою молодежную организацию «Национальная общегреческая молодежная организация» (ЭΠΟΝ), принимающую на себя роль координатора молодежного движения и которой предстоит вписать свою страницу в истории современной Греции.

Τον Φεβρουάριο του 1943 το Ε.Α.Μ. ιδρύει τη νεολαιίστικη οργάνωσή του «Εθνική Πανελλαδική Οργάνωση Νεολαίας» (ΕΠΟΝ), με την οποία οι αγώνες της νεολαίας συντονίζονται και η οποία επίσης γράφει ιστορία στη νεότερη Ελλάδα.

28 февраля 1943 года похороны поэта Κοστисα Παλαμаса превращаются в стихийную народную демонстрацию жителей Афин против захватчиков. 5 марта 1943 года всеобщая забастовка в столице отменяет набор греческих рабочих, которых немцы намеревались отправить в Германию, чтобы работать там на промышленных предприятиях.

Στις 28 Φεβρουαρίου 1943 η κηδεία του ποιητή Κωστή Παλαμά μεταβάλλεται σε αυθόρμητη λαϊκή διαδήλωση του λαού της Αθήνας κατά των κατακτητών ' στις 5 Μαρτίου 1943 μια γενική απεργία στην πρωτεύουσα ματαιώνει την επιστράτευση των Ελλήνων εργατών, τους οποίους οι Γερμανοί σκόπευαν να στείλουν στη Γερμανία για να δουλέψουν εκεί σε βιομηχανικές μονάδες.

22 июня 1943 года демонстрация в Афинах против намерений болгар вторгнуться в Салоники была затоплена в крови немецкими танками.

Στις 22 Ιουνίου 1943 μια παναθηναϊκή διαδήλωση διαμαρτυρίας εναντίον της σχεδιαζόμενης εισόδου των Βουλγάρων στη Θεσσαλονίκη, πνίγεται στο αίμα από τα γερμανικά τανκς.

В феврале 1943 г. ЭАМ основал свою молодежную организацию «Национальная общегреческая молодежная организация» (ЭПОН), принимающую на себя роль координатора молодежного движения.

Τον Φεβρουάριο του 1943 το Ε.Α.Μ. ιδρύει τη νεολαιίστικη οργάνωσή του «Εθνική Πανελλαδική Οργάνωση Νεολαίας» (ΕΠΟΝ).

23 февраля 1943 года в маленьком доме на улице Дукиссис Плакентиас № 3 в районе Афин Амπεлокипи была основана Объединенная всегреческая молодежная организация, легендарная ЭПОН, крупнейшая молодежная организация страны.

Она была основана представителями политических и молодежных организаций сопротивления того времени (Сельскохозяйственная молодежь Греции, Объединенная национально-освободительная рабочая молодежь, Объединенная национально-освободительная студенческая молодежь, Союз молодых борцов Румели, Фессалийское священник батальон, Народно-революционная молодежь, Свободный юноша, Федерация Коммунистической молодежи Греции, Авангард социалистов-революционеров Греции, Дружественное общество молодежи, Национально-освободительный фронт молодежи-ЭАМН, ЭАМН Македонии и Пелопоннеса и Национальный совет друзей нового поколения), которые решили распустить все вышеперечисленные

организации и объединить их в ЭПОН, который находился под руководством Политического Комитета Национального Освобождения-ΠΕΘΑ и ЭΑΜ. Членов ЭПОН называли ЭПОНитами. *Κυλα Ελεφτεριαδου* и знаменитые в будущем греческие писательницы и тогда юные *Жорж Сару* и *Алки Ζεϊ* были активными членами ЭПОН

Στις 23 Φλεβάρη 1943, σε ένα μικρό σπίτι, στην οδό Δουκίσσης Πλακεντίας 3 στους Αμπελόκηπους, ιδρύεται η Ενιαία Πανελλαδική Οργάνωση Νέων, η θρυλική ΕΠΟΝ , η μεγαλύτερη νεολαιίστικη οργάνωση της χώρας.

Ιδρύθηκε από αντιπροσώπους πολιτικών και αντιστασιακών οργανώσεων νέων της εποχής (Αγροτική Νεολαία Ελλάδος, Ενιαία Εθνικοαπελευθερωτική Εργατοϋπαλληλική Νεολαία, Ενιαία Μαθητική Νεολαία, Ένωση Νέων Αγωνιστών Ρούμελης, Θεσσαλικός Ιερός Λόχος, Λαϊκή Επαναστατική Νεολαία, Λεύτερη Νέα, Ομοσπονδία Κομμουνιστικών Νεολαιών Ελλάδος, Σοσιαλιστική Επαναστατική Πρωτοπορία Ελλάδος, Φιλική Εταιρεία Νέων, Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο Νέων, ΕΑΜΝ Μακεδονίας και Πελοποννήσου και Εθνικό Συμβούλιο των φίλων της νέας γενιάς), οι οποίοι αποφάσισαν τη διάλυση όλων των παραπάνω οργανώσεων και τη συγχώνευσή τους στην ΕΠΟΝ που τέθηκε υπό την καθοδήγηση της ΠΕΕΑ «Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης» (Π.Ε.Ε.Α.) - γνωστή και ως «Κυβέρνηση του βουνού» - και του ΕΑΜ. Τα μέλη της ΕΠΟΝ καλούνταν ΕΠΟΝίτες και ΕΠΟΝίτισσες. Η Κούλα Ελευθεριάδου, η Ζωρζ Σαρή και η Άλκη Ζέη ήταν ενεργά μέλη της ΕΠΟΝ.

Στόχοι -Цели-задачи:

Φυλλάδιο με το καταστατικό της ΕΠΟΝ, 1943 / Брошюрка с Уставом ЭΠΟΝ.

Цели ЭПОН были упомянуты в его учредительном документе Организации:

- Национальное освобождение на основе целостности Греции.
- Истребление фашизма и восстановление народного суверенитета.
- Борьба против империалистических войн и защита мира на основе принципа самоопределения народов.
- Защита экономических, политических, культурных и образовательных прав и чаяний нового поколения.

Οι σκοποί της ΕΠΟΝ αναφέρονταν στο ιδρυτικό κείμενό της:

- Η εθνική απελευθέρωση με βάση την ακεραιότητα της Ελλάδας.
- •
Η εξόντωση του φασισμού και η αποκατάσταση της λαϊκής κυριαρχίας.
- •
Η καταπολέμηση των ιμπεριαλιστικών πολέμων και η υπεράσπιση της ειρήνης με βάση την αρχή της αυτοδιάθεσης των λαών.
- •
Η υπεράσπιση των οικονομικών, πολιτικών, εκπολιτιστικών και μορφωτικών δικαιωμάτων και επιδιώξεων της νέας γενιάς.
-

Действия ЭПОН, ее борьба, кровь, пролитая ее юными героями, написаны неизгладимыми буквами на страницах Истории. В его недрах выросли тысячи бойцов Национального Сопротивления. Они были возвращены идеалами свободной родины, против любого иноземного завоевателя. Они с оружием в руках сражались на

передовой против гитлеровских и фашистских оккупантов. Они самоотверженно стояли перед британскими танками в декабре 44-го. Они боролись — в условиях жесткой нелегалности — за распространение прогрессивных идей, за жизнеутверждающие ценности, развивая, параллельно беспрецедентную по масштабу издательскую деятельность и беспрецедентное, уникальное культурное развитие.

Η δράση της, οι αγώνες της, το αίμα που έχυσαν οι νεολαίοι ήρωές της έχουν γραφτεί με ανεξίτηλα γράμματα στις σελίδες της Ιστορίας. Στα σπλάχνα της ανδρώθηκαν χιλιάδες αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης. Γαλουχήθηκαν με τα ιδανικά μιας ελεύθερης πατρίδας, ενάντια σε κάθε ξένο κατακτητή. Πολέμησαν, με το όπλο στο χέρι, στην πρώτη γραμμή κατά των χιτλερικών και φασιστών κατακτητών. Στάθηκαν με αυτοθυσία, μπροστά στα τανκς των Εγγλέζων το Δεκέμβρη του '44. Αγωνίστηκαν - κάτω από βαριά παρανομία - για την εξάπλωση των προοδευτικών ιδεών, των αγωνιστικών αξιών για τη ζωή, με έναν πρωτοφανή εκδοτικό οργανισμό και μια πρωτόγνωρη πολιτιστική ανάπτυξη.

Вклад ЭПОН в образование нового поколения был уникальным. ЭПОН, насчитывающая 630 000 организованных членов, в значительной степени преуспела в обеспечении правильной направленности потенциала молодежи, его успешной реализации, учитывая нужды и потребности самой молодежи. Ее борьба была, есть и будет огромным наследием для молодежи. Наследие, которое местная реакция не может стереть из коллективной памяти молодежи, хотя с тех пор прошло столько лет.

Η συνεισφορά της ΕΠΟΝ , στη διαπαιδαγώγηση της νέας γενιάς ήταν μοναδική. Η ΕΠΟΝ , με οργανωμένα 630.000 μέλη, είχε πετύχει σε μεγάλο βαθμό να δώσει τη σωστή, αγωνιστική, διέξοδο στις ανάγκες που είχαν οι νέοι. Οι αγώνες της αποτέλεσαν, αποτελούν και θα αποτελούν μια τεράστια παρακαταθήκη για τη νεολαία. Παρακαταθήκη, που αδυνατεί να σβήσει η ντόπια αντίδραση απ' τη συλλογική μνήμη της νεολαίας κι ας έχουν περάσει τόσα χρόνια από τότε.

С момента своего создания ЭПОН вела одну из самых больших и важных битв. Битва, вошедшая в историю. Именно срыв политической мобилизации, которую гитлеровцы пытались осуществить со своими местными сторонниками и коллаборационистами и которая началась согласованной забастовкой и демонстрацией 24 февраля. Тысячи людей вышли на улицы в центре Афин, чтобы провести демонстрацию перед политическим кабинетом оккупационного премьер-министра К. Логофетопулоса, перед Домом профсоюзов и труда и Министерством труда. Передовики в бою, тысячи юношей и девушек под знаменами только что основанной ЭПОН.

Με την ίδρυσή της, η ΕΠΟΝ έδωσε μια απ' τις μεγαλύτερες και σημαντικότερες μάχες. Μάχη που έμεινε στην Ιστορία. Ηταν η ματαίωση της πολιτικής επιστράτευσης που επιχείρησαν να υλοποιήσουν οι χιτλερικοί με τους ντόπιους δοσίλογους και συνεργάτες τους και που άρχισε με τη συντονισμένη απεργία και διαδήλωση στις 24 Φλεβάρη. Χιλιάδες λαού κατέβηκαν στο δρόμο, στο κέντρο της Αθήνας, για να διαδηλώσουν μπροστά στο πολιτικό γραφείο του κατοχικού πρωθυπουργού Κ. Λογοθετόπουλου, στο Εργατικό Κέντρο και στο υπουργείο Εργασίας. Μπροστάρηδες στη μάχη, χιλιάδες νεολαίοι και νεολαίες, κάτω από τα λάβαρα της νεοϊδρυμένης ΕΠΟΝ.

Однако, несмотря на массовую и динамичную реакцию народа, предательское правительство коллаборационистов приступит к осуществлению плана политической мобилизации греческого народа, чтобы греческий народ служил планам Оси. Следует отметить, что потребность гитлеровцев в политической мобилизации была непосредственно связана с великими победами Красной Армии, завершившимися великой победой под Сталинградом в феврале '43 года.

Παρά όμως τη μαζική και δυναμική αντίδραση του λαού, η κυβέρνηση των δοσίλογων θα προχωρούσε στο σχέδιο πολιτικής επιστράτευσης του ελληνικού λαού, ώστε ο ελληνικός λαός να υπηρετήσει τα σχέδια του Αξονα. Να σημειωθεί πως η ανάγκη των χιτλερικών για πολιτική επιστράτευση είχε άμεση σχέση με τις μεγάλες νίκες του Κόκκινου

Στρατού, με κορύφωση τη μεγάλη νίκη στο Στάλινγκραντ το Φλεβάρη του '43.

Через несколько дней после великой борьбы против политической воинской повинности, 24 марта 1943 года, накануне национального праздника-Дня Национального Возрождения – 25 марта, Греческой Революции 1821г., и через месяц после основания ЭПОН, 5000 мужчин и женщин ЭПОН, «бросая вызов залпам», увенчали венками бюсты героев Великой Греческой Национально-Освободительной Революции 1821 года и на следующий день десятки тысяч демонстрантов выходят на улицы с лозунгами ЭΑΜ и ЭΠΟΝ, приветствуя национальную годовщину», — говорится в отчете ЦК ЭΠΟΝ.

Λίγες μέρες μετά το μεγαλειώδη αγώνα κατά της πολιτικής επιστράτευσης, στις 24 Μαρτίου 1943, παραμονή της εθνικής γιορτής και ένα μήνα μετά την ίδρυση της ΕΠΟΝ , 5.000 ΕΠΟΝίτες και ΕΠΟΝίτισσες «αψηφώντας τα βόλια στεφανώνουν τις προτομές των ηρώων του '21 και την άλλη μέρα δεκάδες χιλιάδες διαδηλώνουν στους δρόμους με τα συνθήματα του ΕΑΜ και της ΕΠΟΝ χαιρετώντας την εθνική επέτειο», όπως αναφέρεται στην έκθεση του ΚΣ της ΕΠΟΝ.

Тем не менее, одним из самых важных сражений ЭΠΟΝ была кульминационная демонстрация народа, жителей, молодежи Афин против экспансии болгарских фашистов в Греческую Македонию в июле 1943 года. Стоит упомянуть немного больше об этом конкретном историческом событии, с учитывая особый вклад и участие ЭΠΟΝ в этой борьбе.

Μια απ' τις σημαντικότερες, όμως, μάχες που έδωσε η ΕΠΟΝ ήταν η κορυφαία διαδήλωση του λαού και της νεολαίας της Αθήνας ενάντια στην επέκταση των Βούλγαρων φασιστών στην ελληνική Μακεδονία τον Ιούλη του 1943. Για το συγκεκριμένο ιστορικό γεγονός αξίζει να αναφέρουμε λίγα παραπάνω, με δεδομένη την ξεχωριστή συμβολή και συμμετοχή της ΕΠΟΝ σε αυτές τις μάχες.

В июле 1943 г. гитлеровская администрация, столкнувшись с острыми проблемами войны, приняла решение о передаче всей Македонии и Фракии болгарским фашистам. Борьба начнется 7 июля 1943 года в Салониках. Тысячи молодых людей и местных жителей выходят на демонстрацию, начинающуюся на улице Апостолу Павлу/Апостола Павла. Той же ночью в Неаполе представители ЭАМ и ЭПОН выступают на собрании перед жителями, молодежью, взбудоражив город. В последующие дни мобилизовано 50 000 человек в районах Салоники Эпталофос, Неаполи, Тумба, Каламарья. 10 июля объявляется всеобщая забастовка. В тот же день район Килкис восстает. 17-го июля восстали районы Эдесса, Янница. Вся Македония во главе с ЭАМ и ЭПОН борется против раздробления страны, отстаивает единство Греции

Τον Ιούλη του 1943, η χιτλερική διοίκηση, αντιμετώπιη με τα κρίσιμα προβλήματα του πολέμου, πήρε την απόφαση να παραχωρήσει ολόκληρη τη Μακεδονία και τη Θράκη στους Βούλγαρους φασίστες. Η μάχη ξεκίνησε στις 7 Ιούλη απ' τη Θεσσαλονίκη. Χιλιάδες νέοι και πλήθη λαού ξεκίνησαν με διαδήλωση από την Αποστόλου Παύλου. Το ίδιο βράδυ στη Νεάπολη μιλούν, σε συγκέντρωση λαού και νεολαίας, στελέχη του ΕΑΜ και της ΕΠΟΝ, ξεσηκώνοντας την πόλη. Τις επόμενες μέρες, σε Επτάλοφο, Νεάπολη, Τούμπα, Καλαμαριά κινητοποιούνται 50.000 λαού. Στις 10 Ιούλη κηρύσσεται παλλαϊκή απεργία. Την ίδια μέρα ξεσηκώνεται το Κιλκίς. Στις 17 η Έδεσσα, τα Γιαννιτσά. Όλη η Μακεδονία, με πρωτοπόρους το ΕΑΜ και την ΕΠΟΝ, δίνει τη μάχη ενάντια στο διαμελισμό της χώρας.

Еще одна битва, несравненная по массовости и воинственности, стала демонстрация афинян 22 июля 1943 года. В этой невиданной ранее грандиозной демонстрации тысячи людей заполнили центр столицы. В этой демонстрации завоеватели были полны решимости нанести удар. В тот момент, когда демонстранты с флагами подходят к улице Гомера/Омиру перед Центральным Банком Греции, приближаются танки. Одна светловолоса девушка подбегает с флагом и машет им перед танком. Пулемет сбивает ее замертво. И лианы ползают по ее безжизненному телу. Это была Панайота

Статопулу. Другая эпонитка бросается к танку, вылезает и бьет танкиста по лицу.

Пуля тоже роняет ее замертво. Это была Κυλα Λιλι.

Τη μάχη αυτή, όμως, την έκρινε η ασύγκριτη σε μαζικότητα και μαχητικότητα διαδήλωση του λαού της Αθήνας, στις 22 Ιούλη 1943. Σε αυτή την πρωτοφανέρωτη μεγαλειώδη διαδήλωση, χιλιάδες λαού πλημμύρισαν το κέντρο της πρωτεύουσας. Σε αυτή τη μάχη, οι κατακτητές ήταν αποφασισμένοι να χτυπήσουν. Τη στιγμή που οι σημαίες έχουν φτάσει στην οδό Ομήρου, μπροστά στην Τράπεζα της Ελλάδας, τα τανκς έρχονται. Μια ξανθιά κοπέλα ορμά με τη σημαία και την ανεμίζει μπροστά απ' το τανκ. Μια ριπή τη ρίχνει κάτω νεκρή. Και οι ερπύστριες περνούν πάνω απ' το άψυχο κορμί της. Ήταν η Παναγιώτα Σταθοπούλου. Μια άλλη ΕΠΟΝίτισσα ορμά στο τανκ, σκαρφαλώνει και χτυπά τον τανκίστα στο πρόσωπο. Μια σφαίρα, τη ρίχνει κι αυτή νεκρή. Ήταν η Κούλα Λίλη.

В то же время в сельской местности сопротивление усиливается. В 1943 году армия ЭЛАС контролирует три (3) города, *Καρδιτσα*, *Τρικαλα* и *Καρπενισι*, общей площадью 30 000 квадратных километров, с населением 750 000 человек.

Παράλληλα, στο ύπαιθρο η αντίσταση δυναμώνει. Το 1943 οι αντάρτες του Ε.Λ.Α.Σ. ελέγχουν τρεις (3) πόλεις, την Καρδίτσα, τα Τρίκαλα και το Καρπενήσι, συνολικής έκτασης 30.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων, με πληθυσμό 750.000 κατοίκους.

С возрастом мощи и масштаба сопротивления греческого народа усиливается и реакция оккупационных войск; проводятся казни, оккупанты, взаимодействуют с постоянно сменяющимися друг друга оккупационными правительствами и их исполнительным органом "батальонами безопасности", в ряды которых стояли греки – доносчики, сотрудничающие с немцами.

Όσο η αντίσταση του ελληνικού λαού κορυφώνεται, τόσο η αντίδραση των στρατευμάτων κατοχής σκληραίνει και αρχίζουν οι εκατόμβες των εκτελέσεων, σε συνεργασία με τις κατοχικές κυβερνήσεις, που διαδέχονται η μία την άλλη, και το εκτελεστικό τους όργανο, τα «τάγματα ασφαλείας», τα οποία επανδρώνονταν από Έλληνες καταδότες, συνεργάτες των Γερμανών.

Лагеря политзаключенных в местечке Хайдари в Афинах и Павлос Мелас в Салониках стали временным местом содержания людей, где палачи отбирали свои жертвы и направляли на казнь на стрелковый полигон *Κεσαριани* в Афинах и *Επταπύργιο* в Салониках в ответ на действия сил Сопротивления против оккупационной армии. В регионах и в сельской местности целые деревни и города были истреблены, а их население расстреляно. 9-13 декабря 1943 года немцы сжигают город Калаврита и истребляют его население. Всего погибло 1101 человек, в том числе младенцы и дети в возрасте до 14 лет.

Τα στρατόπεδα πολιτικών κρατουμένων του Χαϊδαρίου στην Αθήνα και του Παύλου Μελά στη Θεσσαλονίκη υπήρξαν οι έμψυχες αποθήκες δεσμοτών, από τις οποίες ο κατακτητής αλίευε τα θύματά του και τα εκτελούσε στο σκοπευτήριο της Καισαριανής ή στο Επταπύργιο, σε αντίποινα για δολιοφθορές εις βάρος του στρατού κατοχής. Στην ύπαθρο ολόκληρα χωριά και κωμοπόλεις καίγονται και ο πληθυσμός τους εξοντώνεται, εκτελείται. Στις 9-13 Δεκεμβρίου 1943 οι Γερμανοί πυρπολούν τα Καλάβρυτα και εξοντώνουν τον πληθυσμό τους. Συνολικά φονεύονται 1101 άτομα, μεταξύ των οποίων βρέφη και παιδιά κάτω των 14 ετών.

10 июня 1944 года сжигается город *Дистомо* и полностью истребляется его население. Согласно данным организации, «Национальная солидарность» [организация ЭАΜΑ, исполняющая во время борьбы функции *Красного Креста*], цифры приводят нас в ужас: 49 188 греков были казнены немцами, итальянцами и болгарами.

Στις 10 Ιουνίου 1944 πυρπολείται το Δίστομο και εξοντώνεται ολόκληρος ο πληθυσμός του. Σύμφωνα με στοιχεία της «Εθνικής Αλληλεγγύης», της εαμικής αντιστασιακής οργάνωσης, που διαδραμάτιζε κατά τη διάρκεια του Αγώνα το ρόλο του Ερυθρού Σταυρού, ο απολογισμός των θυμάτων είναι τρομακτικός. 49.188 Έλληνες εκτελέστηκαν από τους Γερμανούς, τους Ιταλούς και τους Βούλγαρους.

Хотя первоначально три основные организации сопротивления взаимодействовали, с середины 1943 года начали появляться первые признаки трений между ними и конкуренции. ЭДЕС и ЭККА проявляют недовольство тем, что ЭАМ, в рядах которого Коммунистическая Партия Греции играет самую важную роль, обрел бесспорное политическое лидерство в сознании греческого населения и стал самым массовым и популярным среди греческого населения рычагом сопротивления оккупационному режиму. Таким образом, разногласия и трения между Организациями Сопротивления, возникшие в самом начале борьбы по общему и естественному стремлению каждой из них усилить свою мощь и свое влияние, в итоге приобретают сильный политический оттенок, в частности в связи с тем, что анти-ЭАМовские организации в своей

открытой оппозиции ему добиваются поддержки королевского правительства, единственного к тому времени законного представителя греческого государства.

ЭЛАС-ЭΑΜ_Да здравствует НАЦИОНАЛЬНОЕ ЕДИНСТВО !!!.

Ενώ αρχικά οι τρεις βασικές αντιστασιακές οργανώσεις συνεργάζονταν, από τα μέσα του 1943 αρχισαν να εμφανίζονται τα πρώτα σημεία ανταγωνισμού μεταξύ τους. Οι οργανώσεις Ε.Δ.Ε.Σ. και Ε.Κ.Κ.Α. δυσανασχετούσαν επειδή το Ε.Α.Μ., στους κόλπους του οποίου το Κ.Κ.Ε. – Κομμουνιστικό Κόμμα διαδραμάτιζε τον βασικότερο ρόλο, είχε εξασφαλίσει μια αναμφισβήτητη πολιτική κυριαρχία, είχε αποβεί ο μαζικότερος και δημοφιλέστερος στον ελληνικό πληθυσμό μοχλός αντιστασης στην κατοχή. Έτσι, μία αντίθεση που ξεκίνησε στην αρχή από την κοινή επιθυμία όλων των οργανώσεων να ενισχύσουν τις δυνάμεις τους, τελικά αποκτά έντονη πολιτική απόχρωση, δεδομένου ότι οι αντιστασιακές οργανώσεις στην απροκάλυπτη αντίθεσή τους με το

Ε.Α.Μ. αναζητούν στηρίγματα στη βασιλική κυβέρνηση, μόνη μέχρι τότε νόμιμη εκπρόσωπο του ελληνικού κράτους.

В этом векторе развитии событий британцы играют отрицательную роль, поскольку, если в начале сопротивления снабжали все организации сопротивления боеприпасами и деньгами, то со временем перестали оказывать помощь и поддержку ЭАМ и всеми средствами поддерживали ЭДЕС и ЭККА.

Στην εξέλιξη αυτή βασικό και ανασταλτικό ρόλο διαδραματίζουν οι Βρεταννοί, οι οποίοι, ενώ στην αρχή εφοδίαζαν με όπλα και χρήματα όλες τις αντιστασιακές οργανώσεις, στη συνέχεια ενίσχυαν με κάθε μέσο μόνο τον Ε.Δ.Ε.Σ. και την Ε.Κ.Κ.Α.

10 марта 1944 г. ЭАМ создает «*Политический комитет национального освобождения*» (ΠΕΕΑ), своего рода правительство свободной Греции. ΠΕΕΑ определяет свои функции, свои цели и задачи в следующем: (а) организовать и направить национальную борьбу за освобождение, (б) управлять уже освободившимися территориями и (в) обеспечить народный суверенитет по всей стране. ΠΕΕΑ в свои ряды включало значительное число не-коммунистов, а его председателем, с 18 апреля 1944 года, стал выдающийся профессор конституционного права Афинского университета **Александрос Сволос**.

Στις 10 Μαρτίου 1944 το Ε.Α.Μ. δημιουργεί την «Πολιτική Επιτροπή Εθνικής Απελευθέρωσης» (Π.Ε.Ε.Α.), ένα είδος κυβέρνησης της ελεύθερης Ελλάδας. Η Π.Ε.Ε.Α. καθορίζει ως αποστολή της α) να οργανώσει και να κατευθύνει τον τον εθνικό αγώνα για την Απελευθέρωση, β) να διοικήσει τις μέχρι τότε ελεύθερες περιοχές και γ) να εξασφαλίσει τη λαϊκή κυριαρχία σε ολόκληρη τη χώρα. Η Π.Ε.Ε.Α. περιλάμβανε στους κόλπους της σημαντικό αριθμό μη κομμουνιστών και πρόεδρός της, από τις 18 Απριλίου 1944, ήταν ο διακεκριμένο καθηγητής του Πανεπιστημίου της Αθήνας, διαπρεπής συνταγματολόγος, **Αλέξανδρος Σβώλος**.

В конце апреля 1944г. по инициативе ΠΕΕΑ. происходит беспрецедентное для оккупированной страны событие. Проводятся тайные выборы как в свободной от оккупантов Греции, так и в оккупированных регионах, таких, как Афины и другие крупные

города. Впервые в истории Греции голосуют женщины. Более миллиона греков голосуют и отправляют своих представителей на съезд под названием «Национальный Совет», который впервые собирается в деревне *Κορυσχάδες* в регионе *Εβρυτανία*. Соповещение с 14 по 27 мая 1944 г. подтверждает полномочия ПΕΕΑ в качестве правительства, представляющего интересы народа и базирующегося в Греции. Таким образом, создается вторая греческая власть параллельно с законным правительством, находящемся в Каире.

Στο τέλος Απριλίου 1944 με πρωτοβουλία της Π.Ε.Ε.Α. πραγματοποιείται μια πρωτοφανής για κατεχόμενη χώρα ενέργεια. Διοργανώνονται μυστικές εκλογές στην ελεύθερη Ελλάδα, όπως και στην κατεχόμενη, και ιδιαίτερα στην Αθήνα και στις άλλες μεγάλες πόλεις. Για πρώτη φορά στην ιστορία της Ελλάδας το εκλογικό τους δικαίωμα ασκούν οι γυναίκες. Πάνω από ένα εκατομμύριο Έλληνες ψηφίζουν και στέλνουν αντιπροσώπους σε μία εθνοσυνέλευση, που παίρνει το όνομα «*Εθνικό Συμβούλιο*», το οποίο συνέρχεται για πρώτη φορά στο χωριό *Κορυσχάδες* της Εβρυτανίας. Συνεδριάζοντας από τις 14 έως τις 27 Μαΐου 1944 επικυρώνει την εξουσία της Π.Ε.Ε.Α. ως αντιπροσωπευτικής κυβέρνησης με έδρα την Ελλάδα. Έτσι, δημιουργείται μία δεύτερη ελληνική αρχή, παράλληλη με τη νόμιμη κυβέρνηση του Καΐρου.

ΠΕΕΑ с самого первого момента своего создания своей основной целью ставит замену находящегося в Египте правительства премьера *Цудероса*, правительством национального единства, в котором он сам будет участвовать. В то же время греческие военные силы, сражающиеся вместе с союзниками на Ближнем Востоке, приветствуют и поддерживают намерения ПΕΕΑ сформировать правительство национального единства, и 30 марта 1944 года координационный комитет из двух вооруженных сил, сухопутных и морских, просят аудиенции у премьер-министра Эммануила Цудероса, на котором ему вручают меморандум, подписанный большинством солдат, моряков и офицеров, с требованием об отставке правительства Цудероса и непосредственным формировании правительства национального единства. Эммануил Цудерос, под давлением англичан, которые опасались, что потеряют возможность прямого и эффективного контроля нового правительства национального единства, отказывается уйти в

отставку. Произшедший вслед за этим бунт в греческих военных силах, был подавлен англичанами. Греческий экспедиционный корпус почти расформируется и около 20000 человек, т.е. половина численности греческой армии, направляется в концлагеря в Ливии и Эретрии. Чрезвычайно напряженная атмосфера, созданная после восстания греческих военных сил, ни в коем случае не в состоянии помочь преодолению кризиса и преобладанию умеренных и разумных решений.

Η Π.Ε.Ε.Α. από την πρώτη στιγμή της ίδρυσής της θέτει ως πρωταρχικό στόχο την αντικατάσταση της εγκατεστημένης στην Αίγυπτο κυβέρνησης Τσουδερού με κυβέρνηση εθνικής ενότητας, στην οποία θα μετείχε και η ίδια. Παράλληλα, τα ελληνικά στρατιωτικά σώματα, που μάχονταν στο πλευρό των συμμάχων στη Μέση Ανατολή, δέχονταν ευμενώς τις σκέψεις της Π.Ε.Ε.Α. για σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής ενότητας και στις 30 Μαρτίου 1944 μία συντονιστική επιτροπή των δύο όπλων ζητά ακρόαση από τον πρωθυπουργό Εμμανουήλ Τσουδερό και του υποβάλλει ένα υπόμνημα υπογεγραμμένο από την πλειοψηφία των στρατιωτών, ναυτών και αξιωματικών, με το οποίο ζητείται η παραίτηση της κυβέρνησης Τσουδερού και η άμεση συγκρότηση κυβέρνησης εθνικής ενότητας. Ο Εμμ. Τσουδερός, κάτω από την πίεση των Άγγλων που ανησυχούσαν ότι θα απώλυναν τη δυνατότητα άμεσου και αποτελεσματικού ελέγχου μίας νέας κυβέρνησης εθνικής ενότητας, αρνείται να παραιτηθεί. Τότε εκδηλώνεται στα ελληνικά στρατιωτικά σώματα ανταρσία, η οποία καταπνίγεται από τους Άγγλους. Το ελληνικό εκστρατευτικό σώμα σχεδόν διαλύεται και περίπου 20.000 άνδρες, το μισό του δυναμικού του, στέλνεται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης στη Λιβύη και την Ερυθραία. Η εξαιρετικά τεταμένη ατμόσφαιρα που δημιουργείται μετά την ανταρσία του ελληνικού στρατιωτικού σώματος σε τίποτα σε ευνοεί την επικράτηση μετριοπαθών και λογικών λύσεων.

Политический и идеологический разрыв, который разделяет фракции, не может быть преодолен, что в сочетании с вопиющим внешним вмешательством (Великобритания) подрывает политическое равновесие и ведет страну и нацию к национальному расколу, к гражданской войне. Первый этап раскола ознаменован Подписанием 12.02.1945г. в городе **Варкиза** Соглашения о прекращение огня и сдаче оружия ЭЛАС, а датой завершения

гражданской войны считается 16 октября 1949 года, когда Коммунистическая партия Греции объявляет о прекращении огня.

Гражданская война закончилась поражением партизан, т.е. тех военных сил, тех людей, которые в недавнем прошлом сражались с оккупантами и освободили от них страну.

Υπογραφή Συμφωνίας Βάρκιζας , 12 Φεβρουαρίου 1945 – Подписание Соглашения в городе Варкиза, прекращение огня, разоружение отрядов ЭЛАС, 12 февраля 1945г.

Υπογραφή Συμφωνίας Βάρκιζας , 12 Φεβρουαρίου 1945 – Подписание Соглашения в городе Варкиза, прекращение огня, разоружение отрядов ЭЛАС, 12 февраля 1945г.

Το χάσμα που πολιτικά, ιδεολογικά διαχωρίζει τις παρατάξεις, δεν δύναται να γεφυρωθεί, γεγονός που, σε συνδυασμό με την απροκάλυπτη ξένη επέμβαση (Μ. Βρετανία), εκτροχιάζει και ανατρέπει τις πολιτικές ισορροπίες και οδηγεί τη χώρα και το έθνος στον εθνικό διχασμό, στον εμφύλιο σπαραγμό, η πρώτη φάση του οποίου ολοκληρώνεται με τη Συμφωνία της Βάρκιζας (12.02.1945 – κατάπαυση πυρός, παράδοση όπλων του Ε.Λ.Α.Σ.), ενώ ως καταληκτική ημερομηνία του εμφυλίου σπαραγμού θεωρείται η 16^η Οκτωβρίου 1949, όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδα ανακοινώνει την κατάπαυση του πυρός.

Ο εμφύλιος πόλεμος είχε λήξει με την ήττα των ανταρτών, αυτών που είχαν απελευθερώσει τη χώρα από τους κατακτητές.

Дорогие друзья!

Мы увидели, как по окончанию войны с фашистской Италией, Греции еще предстоит пройти через период четырехлетней нацистской оккупации и трехлетней гражданской войны, приведшей к расколу нации. Понадобится не одно десятилетие, чтобы оправиться от этих ударов и испытаний. Вместе с тем, во время иноземной оккупации греческий народ проявляет уникальное мужество, героизм, самоотверженность; национальное сопротивление оккупантам греческого народа навсегда вписывается золотыми буквами в страницы величественных подвигов Эллинизма.

День "ΟΧΙ" символизирует и означает единство и сплочение греков перед лицом внешней угрозы, когда вся нация встала на защиту своей земли, своей истории, своей культуры, своей преемственности когда греки достойно приняли вызов истории и с честью сумели отстоять понятие "ЭЛЛИΝΙΣΜ".

Κοгда народ находится под угрозой тирании, он выберет или свои цепи или оружие — ЭАМ. — Демонстрация в Афинах, перед зданием Парламента, декабрь 1944г.

Υπογραφή Συμφωνίας Βάρκιζας , 12 Φεβρουαρίου 1945 – Подписание Соглашения в городе Варкиза, прекращение огня, разоружение отрядов ЭЛАС, 12 февраля 1945г.

Αγαπητοί φίλοι,

Είδαμε ανωτέρω πως μετά τη λήξη του ελληνοϊταλικού πολέμου ο ελληνισμός δοκιμάζεται από μία 4ετία ναζιστικής κατοχής, καθώς και μετέπειτα από έναν εμφύλιο σπαραγμό. Το έθνος διχάζεται θα χρειαστούν δεκαετίες για να επουλώσει τις πληγές του. Κατά τη διάρκεια της ξένης κατοχής ο ελληνικός λαός εκδηλώνει μοναδικό ηρωισμό,

ανδρεία, μάχεται και θυσιάζεται για να διατηρήσει την ελευθερία, την ταυτότητα, την αξιοπρέπεια του, η δε Εθνική Αντίσταση του ελληνικού λαού για πάντα γράφεται με χρυσά γράμματα στις σελίδες μεγαλείου του Ελληνισμού.

Σήμερα, όμως, εορτάζουμε την 28η Οκτωβρίου, το έπος του '40, δείγμα συνοχής και ομοψυχίας του ελληνισμού μπροστά στον εξωτερικό κίνδυνο όταν σύσσωμος ο ελληνικός λαός συσπειρώνεται για να προστατέψει τα πάτρια εδάφη του, την εθνική του κυριαρχία, την ιστορία και τον πολιτισμό του, όταν το έθνος ανταποκρίνεται με τον βέλτιστο τρόπο στο κάλεσμα και στις δοκιμασίες που του επιφυλάσσει η ιστορία για περιφρούρηση του ελληνισμού ως έννοιας-περιεχομένου και ως οντότητας στο χώρο και το χρόνο.

Τους γνωρίζωμεν καλά! Είνε οι δειλοιδολοφόνοι τής Τήνου
'Ασύρματος
ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΛΑ!
ΗΡΧΙΣΑΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙ ΕΧΘΟΡΠΡΑΞΙΔΙ
Τό πρώτον ανακοινωθέν του Έλληνικού Έπιτελείου
Πρωϊνοί συναγερμοί εις τας 'Αθήνας
'Ο Βασιλεύς εις τας όδοϋς τής πρωτεύουσής
Τό Έθνος σύσσωμον αντιμετώπιζει
τήν θρασϋδειλον πρόκλησιν τών 'Ιταλών

Κείμενο, σύνταξη, επιμέλεια: Δώρα Γιαννίτση

Автор текста, подбор материала: Теодора Янници, к.и.н.

